ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα
www.sek-ist.gr 18 Ιούλη 2007 Νο 776 τιμή 1,50 ευρώ τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

ΤΟΥΡΚΙΑ: Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ανταπόκριση

σελ. 2

Ροκ ενάντια στο Ρατσισμό

σελ. 13

ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ, ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟ “ΑΤΥΧΗΜΑ” ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ

Κινητοποίηση Ζωγράφου-Καισαριανής σελ. 5

Αντιπολεμικές διαδηλώσεις σελ. 6

Οργή στο Κέντρο του Πειραιά σελ. 16

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ γι’αυτό είμαστε ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

Συγκροτήθηκε Πρωτοβουλία για την ΕΝότητα της ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς

σελίδες 8, 9, 11

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ακούγεται και η φωνή της Αριστεράς στις εκλογές

Οχι απλά περίπατος αλλά και θρίαμβος μοιάζει ότι θα είναι για τον Ταγίπ Ερντογκάν και το κόμμα του, το ΑΚΡ (Κόμμα Ανάπτυξης και Δικαιοσύνης) οι πρόωρες βουλευτικές εκλογές που γίνονται την Κυριακή στις 22 Ιούλη στην Τουρκία. Τα γκάλοπ προβλέπουν ότι το ΑΚΡ θα ξεπεράσει το 40% στις κάλπες και θα κερδίσει μια άνετη πλειοψηφία στη νέα Βουλή.

Που οφείλεται αυτή η επιτυχία; Οι εφημερίδες όταν μιλάνε για τις εκλογές στην Τουρκία, φροντίζουν πάντοτε να θυμίζουν ότι το ΑΚΡ είναι «ισλαμικό κόμμα». Αυτό που πυροδότησε, άλλωστε, την κρίση που οδήγησε στις πρόωρες εκλογές ήταν η υποψηφιότητα του Αμπντουλάχ Γκιούλ για την Προεδρία της Δημοκρατίας. Ο Γκιούλ εκτός από υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης του Ερντογκάν είναι και πιστός μουσουλμάνος. Ακόμα χειρότερα για το τουρκικό στρατιωτικό και πολιτικό κατεστημένο που κρύβεται πίσω από τον «κεμαλισμό» και την «απαράβατη αρχή» της διαφύλαξης του κοσμικού χαρακτήρα του τουρκικού κράτους, η κυρία Γκιούλ δεν εμφανίζεται ποτέ δημόσια χωρίς να έχει το κεφάλι της καλυμένο με την ισλαμική μαντήλα. Ακούς εκεί! η Πρώτη Κυρία της Τουρκίας με ισλαμική μαντήλα! Τι πρόκληση!

Οι στρατηγοί –που έχουν ανατρέψει τέσσερις κυβερνήσεις μέσα στα τελευταία 50 χρόνια- έτρεξαν αμέσως να «προειδοποιήσουν» την Βουλή να μην τολμήσει να ψηφίσει τον Γκιούλ για νέο πρόεδρο. Και η αντιπολίτευση, το «κεμαλικό» «σοσιαλδημοκρατικό» Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα του Ντενίς Μπαϊκάλ που έχει καταφέρει με την στάση του να μοιάζει με πολιτικό κόμμα των στρατηγών, έτρεξε να καλέσει σε συγκεντρώσεις ενάντια στην κυβέρνηση με πλακάτ που παρουσίαζαν τον Ερντογκάν σαν τον Χομεϊνί της Τουρκίας και συνθήματα «όχι στην σαρία» (όχι στον ισλαμικό νόμο).

Οταν ο Ερντογκάν και η Βουλή αρνηθηκαν να υποταχθούν στις πιέσεις των στρατηγών ήρθε η σειρά των δικαστών να αποδείξουν, έμπρακτα, την πίστη τους στο κατεστημένο: και το έκαναν στο ακέραιο. Το ανώτατο δικαστήριο έκρινε την απόφαση της Βουλής άκυρη με την δικαιολογία ότι η εκλογή του Γκιούλ δεν είχε εγκριθεί από τα 2/3 των βουλευτών! Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να αποδεχτεί το αποτέλεσμα. Ο κόσμος, όμως –καθόλου άδικα- μιλούσε πια ανοιχτά για πραξικόπημα.

Μόλις προκηρύχθηκαν οι εκλογές ο Ερντογκάν πέρασε στην αντεπίθεση. Η κυβέρνηση κατέθεσε στην Βουλή ένα νομοσχέδιο που όριζε ότι από εδώ και πέρα ο πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν θα εκλέγεται από την Βουλή αλλά απ' ευθείας από τον λαό. Για το κεμαλικό-στρατιωτικό κατεστημένο το νομοσχέδιο ήταν μια ακόμα πρόκληση πρώτου μεγέθους. Ο σημερινός πρόεδρος, ο Αχμέντ Σεζέρ, είναι σκληροπυρηνικός κεμαλιστής. Και το ίδιο ισχύει για την συντριπτική πλειοψηφία των προκατόχων του. Στις εκλογές οι κεμαλιστές παίρνουν γύρω στο 20% των ψήφων. Η προεδρία της Δημοκρατίας, όμως, είναι -χάρη στις πιέσεις του στρατού- παραδοσιακά δική τους. Η άμεση εκλογή του προέδρου από τον λαό θα δώσει, δίχως αμφιβολία, τέλος σε αυτό το άγραφο προνόμιο.

Οπως ήταν αναμενόμενο ο Μπαϊκάλ και οι στρατηγοί προσέφυγαν και πάλι στην δικαιοσύνη, ζητώντας την ακύρωση του νόμου. Αλλά αυτή τη φορά οι δικαστές δεν τόλμησαν να προχωρήσουν σε ένα

Αντιπολεμική διαδήλωση στην Αγκυρα

ακόμα πραξικόπημα, η προσφυγή απορρίφθηκε και ο Ερντογκάν γιόρτασε την πρώτη του νίκη.

Το ΑΚΡ έχει πράγματι τις ρίζες του στο πολιτικό Ισλάμ. Αλλά η ατζέντα του Ερντογκάν δεν έχει τίποτα το ισλαμιστικό. Το όραμά του δεν είναι μια Τουρκία παραδομένη στα χέρια των ιμάμηδων και της σαρία αλλά μια Τουρκία παραδωμένη στα χέρια των τραπεζιτών, των βιομήχανων, των πολυεθνικών επιχειρήσεων και των κερδοσκόπων του χρηματιστηρίου. Το ίνδαλμα του Ερντογκάν δεν είναι ο Χομεϊνί του Ιράν αλλά η Θάτσερ της Βρετανίας.

Το ΑΚΡ κατάφερε, μέσα στα λίγα χρόνια που είναι στην εξουσία, να κερδίσει την εμπιστοσύνη του μεγαλύτερου κομματιού των καπιταλιστών της Τουρκίας. Και καθόλου άδικα: ο πληθωρισμός –μια μόνιμη πληγή της «παλιάς» Τουρκίας- πατάχθηκε, φρέσκα κεφάλαια άρχισαν να καταφθάνουν για να αρπάξουν τις ευκαιρίες που άνοιγε το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων, το χρηματιστήριο πήρε φωτιά, οι επενδύσεις απογειώθηκαν και η Τουρκία έγινε η πιο γρήγορα αναπτυσσόμενη χώρα του ΟΟΣΑ –του κλάμπ των βιομηχανικών χωρών του πλανήτη.

Κόστος

Το κόστος αυτής της επιτυχίας το πλήρωσε, φυσικά, η εργατική τάξη με τρελούς ρυθμούς δουλιάς, πάγωμα των μισθών και απογείωση της ανασφάλειας: οι ρυθμοί της εκμετάλλευσης αυξήθηκαν κατακόρυφα. Παρόλα αυτά, όμως, το βιοτικό επίπεδο άρχισε να ανεβαίνει. Την ίδια ώρα, άλλα κομμάτια του πληθυσμού –μικροεπιχειρηματίες, βιοτέχνες, μαγαζάτορες, ελεύθεροι επαγγελματίες- άρχισαν να πλουτίζουν. Αντί να πέφτει, η δημοτικότητα της κυβέρνησης άρχισε να ανεβαίνει.

Οι προσπάθειες του στρατιωτικού-κεμαλικού κατεστημένου να ανατρέψει την κυβέρνηση του ΑΚΡ με στρατιωτικούς εκβιασμούς, εμφανώς παράνομες δικαστικές αποφάσεις και «λαϊκές» συγκεντρώσεις της καλής κοινωνίας ήρθαν να συμπληρώσουν αυτή την εικόνα. Πάνω από ένα εκατομμύριο άνθρωποι πλημμύρισαν την Ιστανμπουλ την περασμένη Κυριακή για να πάρουν μέρος στην προεκλογική συγκέντρωση του Ερντογκάν. Την επόμενη Κυριακή το ΑΚΡ αναμένεται να «σαρώσει».

Ποιός μπορεί να δώσει την απάντηση στην νεοφιλελεύθερη ατζέντα του Ερντογκάν; Σίγουρα όχι η επίσημη αντιπολίτευση του «σοσιαλδημοκρατικού» κόμματος του Μπαϊκάλ –ενός κόμματος που καθόλου άδικα έχει ταυτιστεί στην συνείδηση της εργατικής τάξης με τους στρατηγούς, τους δικαστές και τους πραξικοπηματίες.

Οι εφημερίδες της Τουρκίας έχουν γεμίσει αυτές τις μέρες με σενάρια για την ενδεχόμενη είσοδο στην νέα Βουλή του ανοιχτά φασιστικού κόμματος «Εθνικής Δράσης» του Ντεβλέτ Μπαρτσελί. Ο εκλογικός νόμος στην Τουρκία έχει σαν όριο το 10% για την είσοδο ενός κόμματος στην Βουλή. Το εξωφρενικό αυτό ποσοστό, που έχει σαν πραγματικό στόχο να αποκλείσει τους Κούρδους από το κοινοβούλιο, είχε αφήσει στις προηγούμενες εκλογές όλα τα κόμματα έξω από την Βουλή, εκτός από τα δύο μεγάλα: το ΑΚΡ και τους κεμαλιστές του Μπαϊκάλ. Τώρα τα προγνωστικά λένε ότι οι φασίστες μπορεί να πάρουν μέχρι και 12%. Μερικοί μιλάνε ακόμα και για το ενδεχόμενο μιας κυβέρνηση συνεργασίας Μπαϊκάλ-Μπαρτσελί μετά τις εκλογές. Παρόλο που αυτό το σενάριο ανήκει στην επιστημονική φαντασία, οι φασίστες αποτελούν πραγματική απειλή στην Τουρκία και η εισοδός τους στην Βουλή θα είναι ένα πλήγμα για την εργατική τάξη.

Η Τουρκία έχει γνωρίσει ένα πολύ δυνατό κίνημα τα τελευταία χρόνια. Το 2003 οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις –που απειλησαν να εισβάλλουν στο κοινοβούλιο αν τολμούσε να συμμαχήσει με τον Μπους- ανάγκασαν την κυβέρνηση του Ερντογκάν να αρνηθεί στον αμερικανικό στρατό να χρησιμοποιήσει το έδαφος της Τουρκίας σαν ορμητήριο ενάντια στο Ιράκ. Η αριστερά έπαιξε ηγεμονικό ρόλο σε αυτές τις κινητοποιήσεις.

Παρόλα αυτά, εξακολουθεί να είναι πολύ αδύναμη στην Τουρκία. Οι παραδόσεις του σταλινισμού, ο σεχταρισμός, η αυτοαναφορά και η επιρροή των ιδεών των "ένοπλων οργανώσεων" απομόνωσαν, μέσα στα προηγούμενα χρόνια, το μεγαλύτερο κομμάτι της αριστεράς από την εργατική τάξη και την νεολαία αφήνοντάς το απροστάτευτο στα χέρια της κρατικής καταστολής –που φρόντισε να το αποτελειώσει στα «λευκά κελιά» των τουρκικών φυλακών. Στις εκλογές καμμιά οργάνωση της αριστεράς δεν έχει καταφέρει, τα τελευταία χρόνια, όχι απλά να ξεπεράσει το 10%: ούτε το 1% δεν έχει καταφέρει να φτάσει.

Οι εκλογές της 22ας Ιούλη είναι μια ευκαιρία για την αριστερά. Ο εκλογικός νόμος βάζει σαν όριο το 10% για τα κόμματα –αλλά δεν βάζει κανένα όριο για τους ανεξάρτητους υποψήφιους που διεκδικούν μια έδρα σε κάποια από τις εκλογικές περιφέρειες της Τουρκίας. Τόσο οι Κούρδοι, όσο και οι οργανώσεις της αριστεράς έτρεξαν να αξιοποιήσουν αυτή την ευκαιρία, με την ελπίδα να κατακτήσουν κάποιες έδρες στο κοινοβούλιο.

Αριστερά

Η πιο σημαντική υποψηφιότητα στα πλαίσια της αριστεράς είναι αναμφίβολα η υποψηφιότητα του Μπασκίν Οράν. Ο Οράν είναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Αγκυρας. Εγινε διασημος πριν από λίγα χρόνια, όταν συνέταξε, μαζί με τον Ιμπαΐμ Καμπόγλου για λογαριασμό του ίδιου του πρωθυπουργού μια έκθεση για τα δικαιώματα των μειονοτήτων στην Τουρκία. Η έκθεση καταδίκαζε ανοιχτά και με στοιχεία την πολιτική της Τουρκίας απέναντι όχι μόνο στους Κούρδους αλλά και τους Αλεβίτες και τους Αρμένιους και όλες τις άλλες εθνικές ή θρησκευτικές μειονότητες.

Ο εισαγγελέας άσκησε δίωξη στον Οράν και στον Καμπόγλου για «προτροπή σε μίσος και σε εχθρότητα και για προσβολή της δικαιοσύνης». Οι εθνικιστές τους αποκάλεσαν προδότες. Οι φασίστες απείλησαν να τους δολοφονήσουν. Στο δικαστήριο ο Οράν, αντί να κάνει πίσω, εξαπέλυσε μια ακόμα επίθεση σε βάρος της πολιτικής απέναντι στις μειονότητες αποκαλώντας την «ντροπή της Τουρκίας».

Ο Οράν έχει μια μεγάλη ιστορία. Από το πραξικόπημα του1980 μέχρι σήμερα έχει απολυθεί τρεις φορές, λόγω των απόψεών του, από το πανεπιστήμιο –για να επιστρέψει ξανά θριαμβευτικά στην θέση του λίγο αργότερα. Στις ομιλίες του λέει ότι ο στόχος του είναι να γίνει η φωνή των καταπιεσμένων, των αποκλεισμένων και των αδικημένων. Δηλώνει ότι η υποψηφιότητά του είναι αντίθετη με την ιδέα ότι μόνο οι Κούρδοι μπορούν να υπερασπιστούν τους Κούρδους και μόνο οι Αλεβίτες τους Αλεβίτες. Ενας Τούρκος μπορεί να υπερασπιστεί από έναν Κούρδο, ένας σοσιαλιστής από έναν Καυκασιανό κλπ.

Η υποψηφιότητα του Οράν έχει κινητοποιήσει χιλιάδες απλούς ανθρώπους που έχουν τρέξει να πλαισιώσουν τις επιτροπές στήριξης και τις καμπάνιες του. Δυστυχώς οι περισσότερες οργανώσεις της αριστεράς έμειναν εγκλωβισμένες στην παλιά λογική του σεχταρισμού και κατέβασαν στις εκλογές τους δικούς τους «ανεξάρτητους» υποψήφιους –κατά κανόνα τις ηγεσίες τους. Το DSIP –η αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Τουρκία- στηρίζει με όλες τις τις δυνάμεις τον Οράν. Ενα καλό αποτέλεσμα στις 22 Ιούλη θα είναι μια πολύ καλή βάση για μια νέα ριζοσπαστική αριστερά στην Τουρκία.

Από την τηλεφωνική επικοινωνία με τους συντρόφους του DSIP

Φωτό: Πάνος Κατσαχνιάς

Η Φωτογραφία δεν είναι από την Γάζα, ούτε από την Βηρυτό. Είναι από την Αθήνα την Δευτέρα με την φωτιά στον Υμηττό.

Ο ΜΠΟΥΣ ΕΙΧΕ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΤΗΝ ΝΕΑ ΟΡΛΕΑΝΗ

Καραμανλής - Σουφλιάς στο δρόμο του Μπους

Για δεύτερη φορά μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα μια καταστροφική πυρκαγιά χτύπησε την Αθήνα. Οι εικόνες του Υμηττού στις φλόγες, αμέσως μετά την Πάρνηθα, έκαναν τα ΜΜΕ να θυμηθούν τους παραλληλισμούς της κυβέρνησης Καραμανλή με τους μεγάλους εμπρηστές της ιστορίας: Το Νέρωνα και άλλους ηγέτες που συμβόλισαν πόσο παρανοϊκή γίνεται η άρχουσα τάξη και η εξουσία της στον ξεπεσμό της.

Ο σύντροφος που φωτογράφισε την ώρα της πυρκαγιάς και μας έστειλε τις φωτογραφίες που δημοσιεύουμε, είχε δύο άλλους συνειρμούς από αυτές τις εικόνες καταστροφής. Οι καπνοί πάνω από τις πολυκατοικίες και ο βόμβος των αεροπλάνων που βουτούσαν (ευτυχώς για να ρίξουν νερό και όχι βόμβες), έφεραν στο νου τη Βηρυτό και τη Γάζα. Και οι εξαγγελίες του Σουφλιά ότι θα μας προστατέψει από τις συνέπειες της φωτιάς με τα «αντιπλημμυρικά έργα του, έφεραν στο νου τη Νέα Ορλεάνη.

Πραγματικά, ο Καραμανλής και οι υπουργοί του βαδίζουν στο δρόμο του Μπους. Είναι συνένοχοι στα πολεμικά εγκλήματα που διαπράττουν τα αμερικάνικα και τα ισραηλινά αεροπλάνα πάνω από τον ουρανό της Γάζας, των πόλεων του Ιράκ, των χωριών του Αφγανιστάν, της Βηρυτού πριν ένα χρόνο. Είναι αγκαλιά με τους σύγχρονους Νέρωνες που πανηγυρίζουν τα ρεκόρ των χρηματιστηρίων τους την ώρα που οι κατεχόμενοι λαοί σφαδάζουν μέσα στις φλόγες.

Αλλά ο παραλληλισμός δεν σταματάει εδώ. Ο Μπους μετέφερε την καταστροφή μέσα στην ίδια την Αμερική, όταν τα παραμελημένα φράγματα της Νέας Ορλεάνης έσπασαν μπροστά στη μανία ενός «ακραίου καιρικού φαινομένου». Η εξαφάνιση του δρυμού της Πάρνηθας, του πνεύμονα της Αθήνας, έχει τις ίδιες διαστάσεις με εκείνο το έγκλημα και ο Καραμανλής παίζει τον ίδιο πολιτικό ρόλο με τον Μπους. Το δίδυμο Καραμανλή-Σουφλιά απειλεί ότι θα μας εξασφαλίσει και την ίδια συνέχεια, όταν η πρώτη «ακραία νεροποντή» φέρει πλημμύρες στη Δυτική Αθήνα.

Ρεκόρ

Ο Μπους σπάει όλα τα αρνητικά ρεκόρ στην ιστορία των Προέδρων στις ΗΠΑ. Εχει γίνει ο πιο μισητός πρόεδρος μέσα και έξω από την Αμερική. Εδώ, ο Καραμανλής και η ΝΔ ελπίζουν ακόμα ότι θα επιβιώσουν πολιτικά στις επόμενες εκλογές. Είναι καιρός να τους δείξουμε ότι ο δρόμος του Μπους έχει το ίδιο τέλος γι' αυτούς.

Στις ΗΠΑ η Αριστερά είναι, για λόγους ιστορικούς, αδύνατη. Στην Ελλάδα, αντίθετα, η αριστερά είναι δύναμη ιστορικά ταυτισμένη με τις διαρκείς προσπάθειες της εργατικής τάξης να αποτινάξει το ζυγό της άρχουσας τάξης: Μάης 1936, Αντίσταση 1940-44 και 46-49, Ιουλιανά 1965, Πολυτεχνείο και Μεταπολίτευση- δεν υπάρχει περίοδος στην πρόσφατη ιστορία χωρίς εξεγέρσεις και μεγάλα κινήματα. Το ζήτημα της εναλλακτικής λύσης απέναντι στον καταστροφικό καπιταλισμό είχε μπει στην ημερήσια διάταξη της ελληνικής ιστορίας με μεγάλα κόκκινα γράμματα.

Είναι χρέος της αριστεράς σήμερα να ανταποκριθεί σ' αυτή την πρόκληση. Να διακηρύξει ότι η χρεοκοπία της κυβέρνησης της Νέα Δημοκρατίας φέρνει ξανά την απαίτηση για μία αντικαπιταλιστική λύση στα αδιέξοδα που συσσωρεύονται.

Καιρός να δυναμώσουν οι αντικαπιταλιστικές φωνές μέσα στην αριστερά. Η δημιουργία της Πρωτοβουλίας για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς είναι ένα χαρούμενο μήνυμα μέσα στις εικόνες της καταστροφής αυτών των ημερών. Εχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας για να υψώσουμε εναλλακτική λύση στους εμπρηστές του πολέμου και του περιβάλλοντος, στους δολοφόνους των εργατικών «ατυχημάτων». Αλλά τουλάχιστον έγινε ένα πρώτο βήμα.

Οικονομική Εξόρμηση

Μια μεγάλη ώθηση για την οικονομική καμπάνια της Εργατικής Αλληλεγγύης ήταν τα 8.700 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την προηγούμενη βδομάδα ανεβάζοντας το δείκτη στα 92.200 ευρώ.

Ευχαριστούμε όλους τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας που ενίσχυσαν: Λουκάς Ζ. 150 ευρώ, από 100 ευρώ οι Δημήτρης Ν. και Γιώργος Ν., από 50 ευρώ οι Δημήτρης Κ., Γιώργος Λ., Γιώργος Α., Δημήτρης Κ., Γιάννης Κ., Βάνα Φ., Πένυ Γ., Φανή Α., Διονύσης Μ., Σωτήρης Μ., από 30 ευρώ οι Μαρίζα Ψ., Μαρία Π., Αγγέλα, Σοφία Γ., από 20 ευρώ οι Χριστίνα Ε., Αφροδίτη Κ., Κατερίνα Π., Δήμητρα Π., Αλεξάνδρα Β., Φωτεινή Λ., Βαγγέλης Χ., Αποστόλης Ξ., Ολυμπία, Μαρία Ψ., Θοδωρής Κ., Νίκος Δ., Μιρέλλα Κ., Άννα Κ.,από 15 ευρώ οι Ηλίας Β., Σωτήρης Π., από 10 ευρώ οι Γιώργος Β. και Γεωργία Χ.

Ευχαριστούμε επίσης όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες που ενίσχυσαν σε εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς: από 30 ευρώ μαζεύτηκαν στα νοσοκομεία Μεταξά, Τζάνειο και στα Καρφούρ Ν. Ιωνίας, 40 ευρώ από τον Δήμο Κορυδαλλού και το Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης και 60 ευρώ από την ΕΡΤ στην Αγία Παρασκευή. 90 ευρώ από τοπικό πάρτυ στο Χαλάνδρι.

Αν θέλετε να φτάνει η Εργατική Αλληλεγγύη στα χέρια σας κάθε βδομάδα όπου κι αν βρίσκεστε, γραφτείτε συνδρομητές και βοηθείστε μ' αυτόν τον τρόπο και την οικονομική μας καμπάνια. Ευχαριστούμε, το σωματείο της PROBANK που ανανέωσε την συνδρομή του στην εφημερίδα αλλά και τους Γιώργο Σ., Μαρία Π., Γιάννη Κ., Κώστα Λ., Βάσω Λ., Γιώργο Α., Αγγελική Π., Ντίνο Κ. και Ιφιγένεια Β., που έκαναν το ίδιο.

Τις επόμενες μέρες μπορούμε να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε τον στόχο των 100.000. Βοηθείστε μας!

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

Σοσιαλισμός από τα κάτω

Το νέο τεύχος του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα κάτω» κυκλοφόρησε σε μια στιγμή που η πολιτική συζήτηση ανοίγει έντονα σε όλα τα ζητήματα.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά συσπειρώνεται κι ενώνεται, όπως δείχνει η Πρωτοβουλία ΕΝΑΝΤΙΑ. Ο **Πάνος Γκαργκάνας** στο άρθρο «Η Ριζοσπαστική Αριστερά στις εκλογές» εξηγεί πόσο σημαντική είναι αυτή η μάχη, σε μια περίοδο που η πολιτική επιστρέφει στο κίνημα.

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός χάνει στην Μέση Ανατολή όπως δείχνουν οι πρόσφατες εξελίξεις στη Γάζα και στο Ιράκ. Η **Μαρία Στύλλου** γράφει για το πόσο μεγάλη σημασία έχει η «Νίκη της Αντίστασης» στη Γάζα εξηγώντας ότι η Αριστερά και το αντιπολεμικό κίνημα δεν μπορεί να κρατάει ίσες αποστάσεις ανάμεσα στον Αμπάς και την Αντίσταση. Ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** γράφει για τον «Πόλεμο των έξι ημερών» του 1967.

Τι σημαίνει ακριβώς «Σοσιαλισμός στον 21ο αιώνα» μπορούμε να πετύχουμε αυτό το στόχο; Το περιοδικό έχει ένα αφιέρωμα σε αυτή τη συζήτηση. Ο **Κρις Χάρμαν** γράφει για τη «Λαϊκή Εξουσία» στη Βενεζουέλα. Ο **Νίκος Λούντος** απαντάει στο ερώτημα «Είναι διαφορετική η Κούβα;». Ο **Λέανδρος Μπόλαρης** παρουσιάζει μια από τις πιο σημαντικές στιγμές της ρώσικης επανάστασης τις «Μέρες του Ιούλη». Ο **Κώστας Πίττας** γράφει για το πραγματικό χαρακτήρα της λεγόμενης «Πολιτιστικής Επανάστασης» στην Κίνα του Μάο.

Ο **Νάσος Μπράτσος** γράφει για τα «ΜΜΕ και τον Επαναστατικό Τύπο» υποστηρίζοντας ότι το κίνημα χρειάζεται τα δικά του ΜΜΕ παρουσιάζοντας το ρόλο που έχουν παίξει εφημερίδες όπως η «Ισκρα» του Λένιν αλλά και τους σημερινούς αγώνες των εργαζόμενων στα ΜΜΕ.

Στο περιοδικό υπάρχει και μια πλούσια βιβλιοκριτική. Για τα «Προβλήματα της καθημερινής ζωής» του **Λ. Τρότσκι**, την συγκλονιστική «Ιστορία της Παρισινής Κομμούνας» του **Ο.Λ. Λισαγκαρέ** και για τη «Σύγχρονη Ιστορία της Τουρκίας» του **Erik Zürcher**.

Η ΠΑΡΝΗΘΑ ΚΑΙ Η ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Να σώσουμε το δάσος πριν τους "σωτήρες"

Την περασμένη βδομάδα μετά την καταστροφή στην Πάρνηθα, η Κυβέρνηση, πανικόβλητη από τη διογκούμενη δυσαρέσκεια της κοινής γνώμης, έσπευσε μέσω του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, να ανακοινώσει τα αυτονόητα από το Σύνταγμα και τους νόμους της χώρας. Ποια είναι αυτά; Οι καμένες εκτάσεις θα κηρυχθούν αναδασωτέες, η βόσκηση μέσα στα καμένα θα απαγορεύεται και τα αυθαίρετα κτίσματα θα κατεδαφίζονται. Η καταστροφή ήρθε σε μία εξαιρετικά δύσκολη για την Κυβέρνηση περίοδο.

Η Πάρνηθα είναι μία από τις ελάχιστες φυσικές περιοχές δίπλα στην Αθήνα. Οι εκλογές πλησιάζουν απειλητικά και το εκλογικό ακροατήριο στην Αττική, όπου ψηφίζει το 1/3 του εκλογικού σώματος, είναι ικανό, όπως φάνηκε και στις εκλογές του 2000, να αλλάξει το αποτέλεσμα της υπόλοιπης χώρας. Δικαιολογείται όμως μία κυβέρνηση να λαμβάνει μέτρα εντυπωσιασμού της κοινής γνώμης πανικόβλητη; Μήπως οι συνέπειες από τις αποφάσεις που λήφθηκαν ή πρόκειται να ληφθούν είναι καταστροφικότερες από την πυρκαγιά; Άλλωστε ο πανικός και η συνακόλουθη προσπάθεια μεταστροφής της κοινής γνώμης μέσω του εντυπωσιασμού υπήρξαν ανέκαθεν πολύ κακοί σύμβουλοι των πολιτικών ηγεσιών της χώρας.

Η αναδάσωση, που απαιτεί ο κόσμος, προτείνουν κάποιοι επιστημονικοί κύκλοι και σκέφτεται η Κυβέρνηση, είναι όντως πανάκεια; Οι προτάσεις των «ειδικών» είναι σε πολλές περιπτώσεις εφιαλτικές: επιστρώσεις με ξερά χόρτα, κλαδιά και χαλίκια για συγκράτηση των εδαφών, κατασκευή αναβαθμών από συρματοκιβώτια για να αντιμετωπισθούν οι πλημμύρες, φυτεύσεις με βορειοαμερικανικές ψευδακακίες, σπορές με το κινεζικό δέντρο αείλανθο και άλλες πολλές. Σε όλες όμως αυτές τις περιπτώσεις παύουμε να αναφερόμαστε σε έναν Εθνικό Δρυμό (δηλαδή σε μία περιοχή απόλυτης προστασίας της φύσης) και στοχεύουμε στη μετατροπή της Πάρνηθας σε ένα περιαστικό δάσος με μόνο σκοπό την τέρψη των Αθηναίων. Αν όντως οι κυβερνώντες ενδιαφέρονται τόσο πολύ για το περιβάλλον, ας διαθέσουν χρήματα για τη δημιουργία χώρων πρασίνου μέσα στην Αθήνα.

Εμείς ας αναλογιστούμε τι μας ενδιαφέρει πραγματικά. Μήπως μας ενδιαφέρει μόνο η εφήμερη αναψυχή μας και όχι η ουσιαστική προστασία του φυσικού περιβάλλοντος; Μήπως φωνάζουμε και διαμαρτυρόμαστε αισθανόμενοι τύψεις γιατί και οι δικές μας ενέργειες υποθάλπουν την καταστροφή των δασών; Ένα φυσικό δάσος, πολύ περισσότερο ένα ελατοδάσος είναι αποτέλεσμα πολύχρονων και πολύπλοκων φυσικών διεργασιών, τις οποίες δεν έχουμε κατορθώσει να κατανοήσουμε στο σύνολό τους. Ας αφήσουμε λοιπόν τη φύση ήσυχη, να γιατρέψει μόνη της τις πληγές, που εμείς τόσο βάναυσα τις προξενήσαμε. Το ελατοδάσος στην Πάρνηθα πολύ πιθανόν, μετά από πολλά χρόνια, να ξαναγίνει όπως ήταν. Εμείς δεν θα είμαστε εδώ, θα είναι όμως τα εγγόνια μας. Ας μην τους στερήσουμε αυτήν την ευκαιρία.

Γιάννης Μπαζός,
Διδάκτορας Βιολογίας

Μετά τις φωτιές, οι πλημμύρες;

Μια από τις παράπλευρες αλλά καθόλου ασήμαντες συνέπειες της φωτιάς στην Πάρνηθα είναι οι επιπτώσεις στα πλημμυρικά φαινόμενα των γειτονικών και όχι μόνο περιοχών. Το φαινόμενο είναι απλό: Η φυτοκάλυψη και η ύπαρξη χλωρίδας επιδρά κατά κανόνα θετικά στην απορροή των νερών της βροχής, καθώς τα φυτά και οι ρίζες συγκρατούν, απορροφούν προς το έδαφος μεγάλες ποσότητες των όμβριων, κι έτσι ένα μόνο μέρος της βροχής καταλήγει στα ρέματα και μάλιστα με χρονική επιβράδυνση, καθιστώντας όλη τη διαδικασία «βροχή – απορροή – πορεία προς τη θάλασσα» πιο ήπια και ακίνδυνη.

Η αποψίλωση της Πάρνηθας αποτελεί πολλαπλή καταστροφή. Καθώς δεν υπάρχει πια η βλάστηση για να συγκρατεί το βρόχινο νερό, αυτό θα ρέει από την πρώτη στιγμή επιφανειακά, «ξεπλένοντας» τον φλοιό του βουνού από το χωμάτινο μέρος του και παρασέρνοντας ό,τι βρεθεί στην πορεία του: κλαδιά, κορμούς, πέτρες, ζώα και μη χειρότερα. Φτάνοντας μάλιστα στον φυσικό αποδέκτη, στο ρέμα, το «μπαζώνει» με όλα αυτά τα φερτά που κουβαλάει, μειώνοντας την ίδια την ικανότητά του να κατεβάζει νερά προς τα κάτω. Το ξέπλυμα της Πάρνηθας από το εδαφικό της στρώμα δυσκολεύει ακόμη πιο πολύ το να ξαναφυτρώσουν δέντρα, θάμνοι και βλάστηση, καθώς οι γεωλόγοι επισημαίνουν ότι σε πολύ μικρό βάθος κάτω από το χώμα υπάρχει στρώση ασβεστολίθων. Όσο για την αντιπλημμυρική προστασία του Λεκανοπεδίου, αποκτά μερικές ακόμη απειλές, στις ήδη αρκετές που αντιμετωπίζει σήμερα.

Τα κυβερνητικά επιτελεία εξήγγειλαν άμεσα «Αντιπλημμυρικά και αντιδιαβρωτικά έργα». Μην φανταστεί κανείς τίποτα μακρόπνοο. Πρόκειται για την κατασκευή μικρών αναβαθμών, σκαλοπατιών με λεκάνη στη χαμηλή πλευρά τους, σε κατάλληλες θέσεις στα ορεινά των ρεμάτων Αγίας Τριάδας, Γιαννούλας, Αχαρνών και άλλων παραποτάμων του Κηφισού, ώστε να συγκρατούνται οι φερτές ύλες μέσα στη λεκάνη και να καθυστερεί κατά το δυνατό όλη η πορεία προς τα κάτω. Αντίστοιχα έργα από λιθορριπές, κορμούς δέντρων αλλά και μπετόν είχαν κατασκευαστεί πριν λίγα χρόνια στο Νταού και άλλα ρέματα όταν κάηκε η Πεντέλη.

Εγκλημα

Τα έργα αυτά, αν εξαιρέσει κανείς ότι παραπέμπουν στη λαϊκή παροιμία «Να σε κάψω (κυριολεκτικά) Γιάννη, να σ'αλείψω λάδι» είναι στην πραγματικότητα χρήσιμα και πρέπει να γίνουν, όμως εγείρουν μια σειρά από εύλογες απορίες και ζητήματα σχετικά με το αντιπλημμυρικό πρόβλημα στο λεκανοπέδιο Αττικής. Δεν είναι μόνο οι πυρκαγιές, και στην ουσία δεν έχει να κάνει με «ακραία φαινόμενα» με θεομηνίες, το γεγονός ότι σχεδόν κάθε 2-3 χρόνια, με μια δυο δυνατές μπόρες ολόκληρες γειτονιές «πνίγονται», οι δρόμοι γίνονται ποτάμια, υπόγεια πλημμυρίζουν.

Η εικόνα στην TV της γριούλας που την βγάζει η πυροσβεστική από το πλημμυρισμένο υπόγειο είναι θλιβερή όσο και συνηθισμένη και οι ευθύνες των κυβερνήσεων που διαχειρίζονται αυτό τον φαύλο κύκλο απέραντες, δεν πρόκειται όμως μόνο για αναλγησία και φαυλότητα, όπως και με τη φωτιά στην Πάρνηθα, το πλημμυρικό έγκλημα ήταν κι αυτό προμελετημένο.

Έχει κοινές ρίζες με το ζήτημα της αυθαίρετης δόμησης και μας πάει πίσω, στη «χρυσή εποχή» της μεταπολεμικής ανάπτυξης, όταν η Αθήνα με υπουργό δημοσίων έργων τον Κων/νο Καραμανλή πρεσβύτερο και με υπόδειξη του αμερικανικού σχεδίου Μάρσαλ ανοικοδομήθηκε με κέντρο την αντιπαροχή οικοπέδων. Ολόκληρα κομμάτια εργατών μετοίκησαν στην πρωτεύουσα αναζητώντας δουλειά στις οικοδομές και καλύτερη μοίρα από τη φτώχεια και την αστυνομοκρατία της επαρχίας. Τότε, το όνειρο ενός διαμερίσματος σε νεόδμητη πολυκατοικία δεν είχε αποδέκτη τους φτωχούς εργάτες, για δε εργατικές κατοικίες ούτε λόγος να γίνεται. Για τον κόσμο αυτό η αυθαίρετη δόμηση υποτυπωδών παραπηγμάτων στις παρυφές της επίσημης πόλης, σε περιοχές χωρίς δρόμους και υποδομές ήταν υποχρεωτική επιλογή. Το χτίσιμο στις κοίτες των ρεμάτων ήταν κομμάτι αυτής της κατάστασης και δεν υπέπιπτε μόνο η φτωχολογιά σ'αυτή την παράβαση, όπως κάποιοι ισχυρίζονται.

Το μετεμφυλιοπολεμικό κράτος που διαχειριζόταν η Δεξιά στηριζόταν απόλυτα στο μηχανισμό του πλουτίσματος από την οικοδομή, γι'αυτό σκόπιμα αγνόησε τη στοιχειώδη μέριμνα για πολεοδομικό σχεδιασμό, καθορισμό ζωνών πρασίνου, οριοθετήσεις και προστασία των ρεμάτων. Τα πάρκα και τα ρέματα καταπατήθηκαν βασικά και κύρια από τους εργολάβους και τους κάθε λογής «οικοδομικούς συνεταιρισμούς» που φρόντιζαν να τα δεσμεύουν και ιδιοκτησιακά. Το ελληνικό κράτος ήταν επίσης εξαιρετικά τσιγγούνικο στην κατασκευή υποδομών. Ελάχιστα δίκτυα υδροσυλλογής και μεταφοράς όμβριων κατασκευάστηκαν, κι αυτά σε κεντρικές και επιφανείς περιοχές, όχι φυσικά στις «γούβες» του λεκανοπεδίου που τα είχαν ανάγκη. Το παντορροϊκό σύστημα στο κέντρο της πόλης αντιμετωπίστηκε στα πρόχειρα με διαχωριστές όμβριων – ακάθαρτων που λειτουργούν μέχρι σήμερα με ατέλειες και με παράνομες συνδέσεις των λυμάτων των βιομηχανιών με τα ρέματα που απέμειναν.

Καθώς η Αθήνα αναπτυσσόταν όλο και πιο πολύ, όλο και πιο άναρχα, το πρόβλημα δεν άργησε να σκάσει. Οι κυβερνήσεις της μεταπολίτευσης και κυρίως το ΠΑΣΟΚ του Τρίτση και του Κουλουμπή προσπάθησε να το διαχειριστεί, όχι να το λύσει. Έτσι ψηφίστηκαν νόμοι για τη νομιμοποίηση των αυθαιρέτων, την οριοθέτηση των ρεμάτων, τα έργα συλλογής και βιολογικής επεξεργασίας λυμάτων, το κτηματολόγιο, καθώς όμως η κερδοσκοπία πάνω στη γη περνούσε σε μια νέα φάση, το αποτέλεσμα ήταν ο εκσυγχρονισμός της κρίσης και όχι η αντιμετώπισή της. Τι σημαίνει αυτό;

Ότι οι οριοθετήσεις ρεμάτων για παράδειγμα, όπου έγιναν αμφισβητούνται διαρκώς από κάθε είδους καταπατητές με την ανοχή και συμπαιγνία του κράτους και των δημοτικών αρχών. Σε πάμπολλες περιπτώσεις, με μελέτες και με το νόμο έγινε τσιμέντωμα της κοίτης, και οι παραρεμάτιοι χώροι παραδόθηκαν στην ιδιωτική πρωτοβουλία για τους «αναπτύξει» με μεζονέτες, εμπορικά κέντρα, μπουζουκομάγαζα και ό,τι άλλο μπορεί κανείς να φανταστεί.

Επενδυτές

Έτσι κυριολεκτικά «εξαφανίστηκαν» ολόκληρα ρέματα και μαζί το οικοσύστημά τους και οι δημόσιοι χώροι, που περιήλθαν στα χέρια των επενδυτών. Για την αντιπλημμυρική προστασία αυτό σήμαινε καθαρή δυσμενοποίηση της κατάστασης. Το νερό της βροχής απορρέει γρηγορότερα στις επιφάνειες τσιμέντου και ασφάλτου και δυσκολεύεται βέβαια να βρει το τσιμεντωμένο πρώην ρέμα, θαμμένο κάτω από τον «αναπλασμένο» χώρο, με αποτέλεσμα να «πνίγει» τις χαμηλές περιοχές που βρίσκει στο δρόμο του.

Για τις φτωχές συνοικίες στα νότια της Αθήνας, Ρέντη, Μοσχάτο, Τζιτζιφιές, Καμίνια, οι πλημμύρες είναι ζήτημα ρουτίνας. Προκλητικά περιβάλλονται από γιγάντια οδικά, υδραυλικά (και πρόσφατα ολυμπιακά) έργα, όμως οι ίδιες δεν διαθέτουν στοιχειώδη δίκτυα. Ποτέ δεν βρέθηκε γι'αυτές ένα στοιχειώδες πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων που να βάλει μπρος ολοκληρωμένα έργα για τις χαμηλές περιοχές. Αντίθετα, ποιός μπορεί να ξεχάσει τις πλημμύρες στη διάρκεια των έργων της λεωφόρου Κηφισού, που λειτούργησαν σαν φράγμα και έπνιξαν τον Ρέντη;

Επιτροπές αγώνα κατοίκων, περιβαλλοντικοί σύλλογοι, τοπικές ομάδες και παρατάξεις έχουν κατά καιρούς αγωνιστεί για να περισώσουν ό,τι απέμεινε από τη μανία των αρπακτικών, για να διεκδικήσουν έργα που βελτιώνουν ουσιαστικά την καθημερινή ζωή και όχι έργα βιτρίνας. Χρειάστηκε να συγκρουστούν με την αμείλικτη λογική της αγοράς και να βάλουν τις ανάγκες των ανθρώπων πάνω από τα κέρδη. Σε αυτές τις προσπάθειες χρωστάμε τα όποια θετικά βήματα και την αποτροπή αρκετών μεγαλειωδών σχεδίων «ανάπλασης». Δε θα μας σώσουν τα έργα του Σουφλιά αλλά οι ίδιοι οι αγώνες μας, αυτό το μήνυμα πρέπει να δυναμώσουμε το επόμενο διάστημα, ώστε οι πλημμύρες που είναι μαθηματικά βέβαιο ότι θα έρθουν τα επόμενα χρόνια, να σαρώσουν αυτούς που πραγματικά ευθύνονται, τους καπιταλιστές μεγαλοεργολάβους και τους κυβερνώντες και όχι τις συνοικίες στους πρόποδες της Πάρνηθας.

Δήμητρα Κυρίλλου

Οχι άλλοι νεκροί Πυροσβέστες

Ο θάνατος των τριών εποχικών πυροσβεστών στο Ρέθυμνο, που κάηκαν ζωντανοί στις 11 Ιούλη παλεύοντας με τις φωτιές, αλλά και ο σοβαρός τραυματισμός ενός ακόμα συναδέλφου τους, επιβεβαίωσε με τον πιο τραγικό τρόπο ότι η πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή δολοφονεί. Οχι μόνο το περιβάλλον με την καταστροφή της Πάρνηθας και των άλλων δασικών εκτάσεων σε όλη την Ελλάδα, αλλά, το σημαντικότερο, αθώους ανθρώπους.

Καραμανλής και Πολύδωρας έτρεξαν να "τιμήσουν" τους νεκρούς αποκαλώντας τους ήρωες. Οι ίδιοι άνθρωποι που προεκλογικά είπαν ψέματα ότι θα μονιμοποιήσουν όλους τους συμβασιούχους, στέλνουν τώρα τα συλληπητήρια στις οικογένειές τους. Τίποτα όμως δεν μπορεί να τους γλυτώσει από την οργή που αισθάνεται ο κόσμος για τους αδικοχαμένους πυροσβέστες. Ολοι ξέρουν ότι ο θάνατός τους ήταν ένα έγκλημα.

Η βασική απόδειξη γι'αυτό είναι οι τεράστιες ελλείψεις της πυροσβεστικής σε εξοπλισμό που να παρέχει στοιχειώδη προστασία στους πυροσβέστες. Σε συνέντευξή του στην Εργατική Αλληλεγγύη (Νο 774) πριν δυο βδομάδες, ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συμβασιούχων Πυρόσβεσης Διάσωσης **Κώστας Παπαντώνης** προειδοποιούσε για τις τραγικές ελλείψεις σε είδη ατομικής προστασίας για τους εποχικούς πυροσβέστες:

"Πέρσι πρώτη φορά υπήρξε απόφαση ότι η πολιτεία υποχρεούται να χορηγήσει κάποια μέσα ατομικής προστασίας. Μέσα σε αυτά είναι μια φόρμα, άρβυλα, μάσκες, γάντια και κράνη. Η ηγεσία του Πυροσβεστικού Σώματος όμως δεν την εφάρμοσε...Δυστυχώς ούτε φέτος θα τα πάρουμε. Αυτή τη στιγμή τα παιδιά είναι με κάποια ρούχα από πέρσι, για παράδειγμα με άρβυλα μέχρι 39 νούμερο ή πάνω από 45. Τι να κάνουμε; Να κόψουμε τα δάχτυλά μας για να φορέσουμε τα παπούτσια; Μέσα σε αυτά είναι επίσης ένα μπλουζάκι, που δεν το πήραμε όλοι. Επίσης δεν είναι ανύπαρκτες οι μάσκες όπως και τα κράνη. Νομίζουμε ότι ο εμπαιγμός δεν έχει όρια, ειδικά στα είδη ατομικής προστασίας. Δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε την υγεία των συναδέλφων".

Κίνδυνος

Γυμνοί, λοιπόν, οι πυροσβέστες προσπαθούν να σβήσουν τις φωτιές, χωρίς αντιπυρικές στολές και μέσα, με κίνδυνο τη ζωή τους. Η κυβέρνηση της ΝΔ, εφαρμόζοντας πιστά την πολιτική της λιτότητας και των περικοπών, αφήνει κυριολεκτικά στην τύχη τους τους πυροσβέστες και τα δάση.

Η εικόνα των ελλείψεων σε εξοπλισμό συμπληρώνεται από τις ελλείψεις σε προσωπικό. 4 χιλιάδες οργανικές θέσεις κενές στην Πυροσβεστική σημαίνουν αδυναμία να αντιμετωπιστούν οι πυρκαγιές -ειδικά όταν ξεσπούν πολλές ταυτόχρονα- αλλά και εντατικοποίηση της εργασίας που αγγίζει τις 15 και 20 ώρες δουλειάς το λιγότερο για έναν πυροσβέστη. Την ίδια στιγμή οι 5.500 εποχικοί, εργάζονται μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες χωρίς άδειες, δώρα και επιδόματα.

Παράλληλα, η εκπαίδευση των πυροσβεστών γίνεται μέσα στις φωτιές. Ολοι καταγγέλουν την έλλειψη χώρων και προσωπικού εκπαίδευσης κάτι που έχει περιορίσει την προετοιμασία σε μερικά βασικά μαθήματα που διαρκούν 3,5 μήνες. Το αποτέλεσμα είναι οι πυροσβέστες να αυτοσχεδιάζουν πρακτικά στα μέτωπα της φωτιάς. Σε συνδυασμό με τις ελλείψεις μέσων ατομικής προστασίας και πυρόσβεσης τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο επικίνδυνα.

Οι τρεις πυροσβέστες ήταν θύματα της κυβέρνησης και του συστήματος που εξυπηρετεί. Ενός συστήματος που αντί για προσλήψεις και κονδύλια για να σωθούν τα δάση βάζει φωτιές, οικοπεδοποιεί τα πάντα και στέλνει ανθρώπους στο θάνατο. Μέσα σε αυτό το σύστημα, οι εμπρηστές αισθάνονται ελεύθεροι να μιλούν για αναδασώσεις και οι δολοφόνοι να στέλνουν συλληπητήρια. Για να μην θρηνήσουμε άλλα θύματα και να σώσουμε το περιβάλλον συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε τις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή και το σύστημά της.

ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ

Αμεση απάντηση στους καταστροφείς

Οι πυρκαγιές που ξέσπασαν στον Υμηττό τη Δευτέρα το μεσημέρι απείλησαν ανθρώπους και σπίτια σε Βύρωνα, Καισαριανή, Καρέα, Πανεπιστημιούπολη. Η "ετοιμότητα" της Πυροσβεστικής την οποία διακήρυττε όλες αυτές τις μέρες ο Πολύδωρας, αποδείχτηκε ότι δεν σημαίνει τίποτα χωρίς προσλήψεις προσωπικού και κονδύλια για πυροσβεστικά μέσα και αεροπλάνα. Η πραγματικότητα είναι ότι μετά την καταστροφή της Πάρνηθας, η κυβέρνηση Καραμανλή κατάφερε να φέρει τις φωτιές μέσα στην Αθήνα.

"Είδαμε τους καπνούς από τα παράθυρα της σχολής και βγήκαμε μαζί με άλλο κόσμο έξω", μας είπε η **Νίκη Αργύρη** φοιτήτρια Φιλοσοφικής, "Είδαμε έτσι ότι οι φλόγες ήταν πολύ κοντά. Αμέσως τρέξαμε να ειδοποιήσουμε την επιστασία ώστε να είναι σε επιφυλακή, για να σταματήσουν αν χρειαστεί οι εξετάσεις και να εκκενωθεί η σχολή. Η αλήθεια είναι ότι η φωτιά δίπλα στην Πανεπιστημιούπολη έβαζε σε κίνδυνο χιλιάδες φοιτητές όχι μόνο στη Φιλοσοφική αλλά τις άλλες σχολές γιατί όλες ήταν γεμάτες".

Οι φωτιές άγγιξαν τη Λεωφόρο Κατεχάκη, πέρασαν από την άλλη μεριά του δρόμου φτάνοντας σε Καισαριανή και Βύρωνα. Τα πυροσβεστικά που βρίσκονταν στην περιοχή όχι μόνο δεν ήταν αρκετά για να επέμβουν γρήγορα αλλά και επιπλέον, από τη στιγμή που έκλεισε η Κατεχάκη, το μποτιλιάρισμα στους δρόμους δεν άφησε τις ενισχύσεις να προχωρήσουν. Ετσι, όπως όλοι καταγγέλουν, ενώ ήταν μέτωπα που μπορούσαν εύκολα να τεθούν υπό έλεγχο, η φωτιά είχε όλο το χρόνο να φτάσει στις κατοικημένες περιοχές.

"Ακούσαμε τις εκρήξεις και βγήκαμε στα μπαλκόνια να δούμε τι συμβαίνει", μας είπε ο **Γιώργος Παπαγγελής** από το Βύρωνα, "Το σπίτι μου βλέπει το βουνό πάνω από όλες αυτές τις περιοχές, Καρέα, Καισαριανή, Βύρωνα. Ταυτόχρονα εφανίστηκαν φλόγες σε διαφορετικά σημεία. Πέρασε τουλάχιστον μισή ώρα για να έρθουν τα πρώτα αεροπλάνα ενώ όπως μάθαμε πολλά πυροσβεστικά είχαν μπλοκαριστεί στους δρόμους. Ετσι ο κόσμος βγήκε μόνος του έξω, με ό,τι είχε στη διάθεσή του, κουβάδες, πυροσβεστήρες, λάστιχα, φτιάρια για να εμποδίσει τη φωτιά να φτάσει στα σπίτια του. Ηταν πραγματική απειλή γιατί είχε φτάσει στα 100 μέτρα και φυσούσε πολύ. Ηταν ένας εφιάλτης, υπήρχε κόσμος που έκλαιγε ενώ προσπαθούσε να σβήσει τη φωτιά. Πολλοί έβριζαν την κυβέρνηση για τις ελλείψεις στην πυροσβεστική και το συνέδεαν με την Πάρνηθα".

Διαδήλωση

Το ίδιο απόγευμα, μέλη τοπικών επιτροπών, πολιτικών και οικολογικών οργανώσεων από Ζωγράφου, Βύρωνα, Καισαριανή, Ηλιούπολη, φοιτητές από το ΕΜΠ και το ΕΚΠΑ συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Γαρδένιας στο Ζωγράφου για να συζητήσουν την πρώτη οργανωμένη αντίδραση στη νέα καταστροφή. Αποφασίστηκε έτσι να πραγματοποιηθεί τοπική διαδήλωση την Πέμπτη 19 Ιουλίου από το Ζωγράφου μέχρι την Καισαριανή στις καμένες περιοχές. Το ραντεβού είναι στις 7μμ στη διασταύρωση Ούλωφ Πάλμε και Παπάγου.

"Ηταν μια αυθόρμητη κίνηση να συγκεντρωθούμε εκεί και να αποφασίσουμε μια άμεση απάντηση στην συνεχιζόμενη εγκληματική κυβερνητική πολιτική που όχι μόνο καταστρέφει το πράσινο και το οξυγόνο αλλά πλέον έχει φτάσει τις φωτιές έξω από σπίτια μας", μας είπε ο **Χρήστος Αργύρης**, "Από τη μεριά μας σαν ΣΕΚ υποστηρίξαμε την ανάγκη να βγει ένα κάλεσμα για διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας που να καταλήξει στη Βουλή, πιστεύοντας ότι έτσι και τους πραγματικούς ενόχους θα δείξουμε και θα καταφέρουμε να εκφράσουμε όλο τον κόσμο της Αττικής".

Στόχος της κινητοποίησης την Πέμπτη είναι η μαζική συμμετοχή του κόσμου από τις περιοχές που απειλήθηκαν για να απαιτήσουν ότι κανένα στρέμμα δε θα καταλήξει στα χέρια των οικοπεδοφάγων. Ολοι γνωρίζουν άλλωστε ότι ο Υμηττός βρίσκεται στο στόχαστρο των καταπατητών εδώ και πολλά χρόνια.

Στην Καισαριανή οι κάτοικοι βρίσκονται σε κινητοποιήσεις για το δάσος του δήμου που απειλείται από την εκκλησία. Την Τετάρτη 18/6, στις 7.30μμ, η Πρωτοβουλία Πολιτών Καισαριανής καλεί σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο χώρο της Μονής Αγίου Ιωάννη όπου η εκκλησία σχεδιάζει να χτίσει νέες εγκαταστάσεις. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας "Πιστή στο κλίμα της εποχής που προβλέπει την πυρπόληση των δασικών εκτάσεων επ'αφορμήν του καύσωνα και κατόπιν απόδοση των αποτεφρωμένων γεωτεμαχίων στην ιδιωτική εκμετάλλευση, η Ιερά Μητρόπολη Βύρωνος-Καισαριανής-Υμηττού προχώρησε στην απροκάλυπτα εμπρηστική απόφαση να ανεγείρει νέα κτιριακή πτέρυγα της Μονής Αγίου Ιωάννη Προδρόμου, που βρίσκονται εντός του δάσους της Καισαριανής, προκειμένου να στεγάσει διοικητικές και άλλες υπηρεσίες της".

Οι πυρκαγιές στον Υμηττό, την Πάρνηθα και αλλού, που έχουν μέσα σε 10 μέρες καταστρέψει εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα δάσους, χρειάζονται μια κεντρική πολιτική απάντηση. Οι μέχρι τώρα κινήσεις και πρωτοβουλίες, με τις συσκέψεις, τις συνελεύσεις, τις συναυλίες και τις τοπικές συγκεντρώσεις, δεν αρκούν. Χρειάζεται να συντονιστούν σε μια μεγάλη διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας όπου μαζικά οι εργαζόμενοι και η νεολαία θα μπορέσουν να φωνάξουν τα συνθήματά τους ενάντια στην κυβέρνηση των εμπρησμών και των καταστροφών.

Λένα Βερδέ

Μετά την συναυλία, τι;

Ξεχείλιζε η οργή του κόσμου για την καταστροφή της Πάρνηθας στη συναυλία που διοργανώθηκε στο Σύνταγμα την περασμένη Παρασκευή 13 Ιούλη από το ΕΚΑ, την ΑΔΕΔΥ, την Ομοσπονδία Εποχικών Πυροσβεστών και το Ελλ.Κοιν.Φόρουμ. Χιλιάδες άνθρωποι, κάθε ηλικίας, έκφρασαν την αγανάκτησή τους για το οικολογικό αυτό έγκλημα και την πολιτική που το προκάλεσε.

Το κεντρικό σύνθημα της συναυλίας "Οχι άλλο κάρβουνο" δεν έφτανε για να μεταφράσει σε λέξεις την πραγματική διάθεση όσων πλημμύρισαν το Σύνταγμα από τις 7 το απόγευμα μέχρι και πολύ αργά το βράδυ. Ηταν εκεί κόσμος που όλο το προηγούμενο διάστημα έχει δώσει μάχες ενάντια στη κυβέρνηση Καραμανλή, από τις φοιτητικές καταλήψεις και την απεργία των δασκάλων, μέχρι το αντιπολεμικό κίνημα και τις τοπικές επιτροπές για τη διάσωση των ελεύθερων χώρων. Ολοι έδειχναν την κυβέρνηση και το σύστημα του πολέμου και του κέρδους που εξυπηρετεί, σαν τους κύριους ενόχους της πυρκαγιάς στην Πάρνηθα και μαζί με την προστασία της περιοχής διεκδικούσαν να πληρώσουν οι πραγματικοί υπεύθυνοι.

Με τα συνθήματα "Παλεύουμε ενάντια στην κυβέρνηση των εμπρησμών και των καταστροφών" και "Πόλεμος, οικολογική καταστροφή, νεοφιλελευθερισμός, αυτός είναι ο καπιταλισμός" υποδεχόμασταν κι εμείς, σαν Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ και Εργατική Αλληλεγγύη, τον κόσμο που ερχόταν στο Σύνταγμα για να διαμαρτυρηθεί, να φωνάξει, να στείλει μήνυμα οργής. Η ανταπόκριση στην εξόρμησή μας ήταν πολύ μεγάλη δείχνοντας τη γενίκευση. Τα αυτοκόλλητα που απαγορεύουν τον Καραμανλή έγιναν ανάρπαστα, οι προκηρύξεις αρπάζονταν από τα χέρια μας, τα κείμενα υπογραφών που καλούσαν στο δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς γέμιζαν το ένα μετά το άλλο, 132 εφημερίδες και 21 περιοδικά 'Σοσιαλισμός από τα Κάτω' δόθηκαν μέσα σε λίγες ώρες. Ηταν η καλύτερη απόδειξη όχι μόνο ότι ο κόσμος δεν πιστεύει τις διακηρύξεις του Καραμανλή αλλά και ότι κανείς δεν μπορεί να περιορίσει τα αιτήματα του κινήματος στην "αναδάσωση".

Κατερίνα Παπαδούλη

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ 12 ΙΟΥΛΗ

Κάτω τα χέρια απ' την Αντίσταση!

ΑΘΗΝΑ, έξω από την Πρεσβεία του Ισραήλ

Εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες του αντιπολεμικού κινήματος ανταποκρίθηκαν την Πέμπτη 12 Ιούλη στο κάλεσμα της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, της Πακιστανικής Κοινότητας, της Ενωσης Μουσουλμάνων, συνδικάτων όπως το ΕΚΑ και διαδήλωσαν από το Πάρκο Ελευθερίας στην πρεσβεία του Ισραήλ.

Με συνθήματα όπως «Κάτω τα Χέρια από την Παλαιστίνη», «Γάζα, Νατζάφ, Φαλούτζα Βιετνάμ», «Μπους – Ολμέρτ – Καραμανλή είσαστε συνένοχοι σε τούτη τη σφαγή» τίμησαν με τον καλύτερο τρόπο τον ένα χρόνο από την εισβολή του Ισραήλ στο Λίβανο και από την νίκη της Αντίστασης: συνεχίζοντας τον αγώνα για να εμποδίσουμε τους ιμπεριαλιστές να πάρουν τη ρεβάνς από τα κινήματα της Αντίστασης που νικάνε σε Γάζα, Ιράκ, Λίβανο.

Ο **Γιάννης Σηφακάκης**, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, είπε ότι: «Σαν σήμερα πριν ένα χρόνο ο ισραηλινός στρατός εισέβαλε στο Λίβανο και γνώρισε μια ιστορική ήττα. Σήμερα προσπαθούν να πάρουν τη ρεβάνς από τον παλαιστινιακό λαό αντιστέκεται. Σήμερα η Γάζα είναι ελεύθερη και δείχνει ότι η νίκη του Λιβάνου πέρσι δεν ήταν εξαίρεση ήταν αυτό που εμπνέει τις αραβικές μάζες σε όλη τη Μέση Ανατολή. Γι' αυτό έχει σημασία να βρεθούμε στο πλευρό της Αντίστασης στη Γάζα, στο Λίβανο, στο Ιράκ. Στέλνουν τον Μπλερ, το σκυλάκι του Μπους υποτίθεται για να φέρει την ειρήνη στη Μέση Ανατολή, ξέρουμε τι θα φέρει τη βία και το θάνατο.

Συμμετοχή

Γι' αυτό είμαστε εδώ σήμερα για να βροντοφωνάξουμε, έξω ο Μπους και ο Μπλερ από τη Μέση Ανατολή, σταματήστε τον αποκλεισμό της Γάζας, ανοίξτε τα σύνορα για να μπορεί να επιβιώσει ο παλαιστινιακός λαός, κάτω τα χέρια από την Αντίσταση. Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε τα εγκλήματα της ελληνικής κυβέρνησης που είναι ενεργά στο πλευρό του Ισραήλ και των ΗΠΑ. Καμιά συμμετοχή της Ελλάδας στο βρόμικο πόλεμο του Μπους».

Ο **Χρήστος Κοντονής**, εκπρόσωπος του ΕΚΑ χαιρέτισε την συγκέντρωση τονίζοντας ότι: «Το Εργατικό Κέντρο Αθήνας είναι εδώ για να βροντοφωνάξει μαζί σας την αλληλεγγύη του απέναντι στα σχέδια των Αμερικανών, του Μπους, του Μπλερ, για να διαδηλώσουμε ενάντια στο Ισραήλ, στις δυνάμεις κατοχής που αφανίζουν τον παλαιστινιακό λαό. Είμαστε εδώ να σας δηλώσουμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα στέκεται αλληλέγγυο σε κάθε ενέργεια αντιπολεμική και θα βρίσκεται πάντα μαζί σας. Νομίζω ότι αν όλοι μαζί ενώσουμε τη φωνή μας, δείξουμε το ενδιαφέρον που πρέπει, αν πιέσουμε και την ελληνική κυβέρνηση να σταματήσει να στηρίζει αυτές τις δυνάμεις που έχουν κατασφάξει τον παλαιστινιακό λαό. Κάτω τα χέρια από την Παλαιστίνη, να σταματήσει εδώ και τώρα αυτός ο πόλεμος.»

«Ξέρετε ότι η Πακιστανική Κοινότητα έχει δώσει ένα σκληρό αγώνα για τα δικαιώματά της και την δικαιοσύνη» είπε στο χαιρετισμό του ο **Τζαβέντ Ασλάμ** πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας «Δίπλα σας μάθαμε να αγωνιζόμαστε για όλα αυτά τα πράγματα, ενάντια στον πόλεμο, για ειρήνη και δημοκρατία. Και θα συνεχίσουμε μαζί σας όπου είσαστε. Είμαστε μαζί σας, μαζί με τα αδέλφια μας στην Παλαιστίνη.»

Αντιπολεμική διαδήλωση έγινε την ίδια μέρα στη Θεσσαλονίκη «Δεκάδες ακτιβιστές και ακτιβίστριες συγκεντρωθήκαμε το απόγευμα στην Καμάρα και διαδηλώσαμε σε κεντρικούς δρόμους της πόλης» μας είπε ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός «με συνθήματα αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση που ελέγχει τη Γάζα, και ενάντια στη συμμετοχή της κυβέρνησης Καραμανλή στους βρόμικους πολέμους του Μπους και τις επιθέσεις που εξαπολύει στα δημοκρατικά μας δικαιώματα. Παλαιστίνιοι αγωνιστές που ζουν στην πόλη μας, συμμετείχαν στην κινητοποίηση για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στην Γάζα.» Αντιπολεμική συγκέντρωση έγινε και στα Γιάννενα την ίδια ώρα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ - Κρήτη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Πάνω από 60 ακτιβιστές διαδήλωσαν στις 12 Ιούλη στο κέντρο του Ηράκλειου ενάντια στο χτύπημα της Αντίστασης στην Παλαιστίνη. Πατήσαμε πάνω στις επιτυχίες της Χαμάς και της παλαιστινιακής αντίστασης γεμίζοντας τις πλατείες και τους δρόμους με 400 αφίσες που καλούσαν στο συλλαλητήριο.

Γι' αυτό το λόγο, πέρα από την ανυπαρξία της υποστήριξης του συλλαλητήριου από την Αριστερά, πέρα από την Τοπική Επιτροπή της Πρωτοβουλίας για την Ριζοσπαστική Αριστερά, το γεγονός έφτασε να φιλοξενείται από την κεντρική ιστοσελίδα του Νομαρχιακού Τμήματος της ΑΔΕΔΥ με «κράχτη» το video-κάλεσμα της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο.

Εξαιρετικό είναι ότι στο συλλαλητήριο πήραν μέρος περίπου 20 μετανάστες από το Ιράκ, την Παλαιστίνη, την Συρία, το Πακιστάν, τον Λίβανο και το Κασμιρ. Εκτός της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο και τους φοιτητικούς συλλόγους Επιστήμης Υπολογιστών και Χημικού που συμμετείχαν στο συλλαλητήριο με το πανό τους, στο συλλαλητήριο συμμετείχε με πανό κι η Αντιεξουσιαστική Κίνηση No Passaran κάτι που χαιρετίστηκε από όλους τους διαδηλωτές.

Τα συνθήματα που έκαναν θραύση «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», «Νίκη στην Ιντιφάντα» και «Τη Σούδα κλείστε τα σύνορα ανοίξτε» θα μας συνοδεύσουν τους επόμενους σταθμούς του αντιπολεμικού κινήματος καθώς επίσης και τον «μεσολαβητή» στην Παλαιστίνη, τον Μπλερ, στην αποτυχία.

Βασίλης Μυρσινιάς

Λευτεριά στον Βανούνου!

Τα ισραηλινά δικαστήρια έστειλαν την περασμένη Δευτέρα τον Μορντεχάι Βανούνου για μια ακόμα φορά στις φυλακές. Το "έγκλημά του" αυτή τη φορά ήταν ότι μίλησε με αλλοδαπούς.

Το 1986 ο Βανούνου, ένας πρώην τεχνικός στο ισραηλινό Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών Νεγκέφ, είχε αποκαλύψει σε δημοσιογράφους της εφημερίδας Sunday Times τα πραγματικά πυρηνικά σχέδια του Ισραήλ. Για την "προδοσία" του αυτή καταδιώχθηκε από την Μοσάντ, απήχθει και ρίχτηκε στις φυλακές -όπου παρέμεινε 18 ολόκληρα χρόνια. Το 2004 αποφυλακίστηκε αλλά η απόφαση του δικαστηρίου του απαγόρευε να εγκαταλείψει την χώρα, να συνομιλεί με αλλοδαπούς χωρίς άδεια ή να επισκεφθεί τα κατεχόμενα Παλαιστινιακά εδάφη της Δυτικής Οχθης.

Ο Βανούνου, όμως, δεν δέχτηκε ποτέ να "σιωπήσει". Μετά την αποφυλάκισή του συνέχισε την καμπάνια του για την ειρήνη, ενάντια στο ισραηλινό Τείχος, για την αλληλεγγύη με τους Παλαιστίνιους.

Συμμαχία και συνδικάτα στο πλευρό της Αντίστασης

Διαβάζοντας σημερινό δημοσίευμα της "Ελευθεροτυπίας"(13/7) που αναφέρεται στο χτεσινό πετυχημένο αντιπολεμικό συλλαλητήριο προς την Πρεσβεία του Ισραήλ, θα θέλαμε να επισημάνουμε κάποια πράγματα.

Όπως προφανώς γνωρίζετε, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο πήρε από τις αρχές Ιούνη την πρωτοβουλία για την διοργάνωση ενός αντιπολεμικού συλλαλητηρίου στις 12 Ιούλη, με αφορμή την επέτειο ενός χρόνου από την εισβολή του Ισραήλ στον Λίβανο.

Δεν ήταν μόνο επετειακοί οι λόγοι που έκαναν, κατά την γνώμη μας, αυτό το συλλαλητήριο αναγκαίο. Ήταν, κυρίως, η ανάγκη να διαδηλώσουμε ενάντια στα εγκλήματα που προκαλεί σήμερα ο ισραηλινός στρατός κατοχής σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού που επιμένει να αντιστέκεται. Η ανάγκη να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον λαό της Γάζας που υποφέρει από τους βομβαρδισμούς και τον πλήρη και συνεχιζόμενο αποκλεισμό που επιβάλουν οι σιωνιστές και οι μεγάλοι προστάτες και φίλοι τους (ΗΠΑ – ΕΕ).

Κάναμε γνωστές τις προθέσεις μας με επιστολή που στείλαμε προς όλους τους φορείς (συνδικάτα, αντιπολεμικές κινήσεις κλπ) για να συνδιοργανώσουμε αυτό το συλληλητήριο. Το πλαίσιο και τα αιτήματα του συλλαλητηρίου ήταν σαφέστατα:

- Έξω ο Μπους κι ο Μπλερ από τη Μέση Ανατολή
- Λευτεριά στην Παλαιστίνη
- Κάτω τα χέρια από την Αντίσταση
- Καμιά συμμετοχή της Ελλάδας στο πλευρό ΗΠΑ-Ισραήλ

Αυτό το πλαίσιο κατατέθηκε σε μια σειρά συνέδρια Ομοσπονδιών (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ) και με βάση αυτό πάρθηκαν αποφάσεις από πολλούς συνδικαλιστικούς φορείς για συμμετοχή στο συλλαλητήριο.

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο κυκλοφόρησε επιπλέον τα δικά της υλικά (αφίσα και προκήρυξη) που καλούσαν στο συλλαλητήριο αναφέροντας και τις συμμετοχές πολλών συνδικάτων. Είναι μια πάγια τακτική μας με στόχο την προβολή όλων των φορέων που συμμετέχουν κάθε φορά σε όποια κινητοποίηση.

Φαίνεται, δυστυχώς, ότι το περιεχόμενο της προκήρυξής μας ενόχλησε κάποιους στην Πρεσβεία της Παλαιστίνης, η οποία επικοινώνησε με εκπροσώπους των συνδικάτων ζητώντας τους να καταδικάσουν αυτό το περιεχόμενο. "Δεν ερωτηθήκαμε, αγνοούσαμε το συγκεκριμένο κείμενο που φαίνεται ότι υπογράψαμε και παίρνει θέση μεταξύ των παλαιστινιακών κομμάτων" δηλώνει η Δέσποινα Σπανού (ΑΔΕΔΥ) στην "Ελευθεροτυπία".

Πιστεύουμε, ότι οι εκπρόσωποι των συνδικάτων θα έπρεπε να απαντήσουν ξεκάθαρα ότι το πλαίσιο της συνδιοργάνωσης του συλλαλητηρίου είναι αυτό που αναφέρουμε παραπάνω. Και ότι ο κάθε φορέας από εκεί και πέρα, έχει αναμφισβήτητα το δικαίωμα να εκφράζει ελεύθερα τις όποιες απόψεις του, στο βαθμό βέβαια που δεν αναιρούν τα κοινά συμφωνημένο πλαίσιο της κινητοποίησης. Το σίγουρο πάντως είναι ότι η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο δεν ζήτησε ποτέ από τα συνδικάτα να συμφωνήσουν και να υπογράψουν ένα κείμενο "που παίρνει θέση μεταξύ των παλαιστινιακών κομμάτων".

Θεωρούμε ότι αυτά είναι αυτονόητα. Λυπούμαστε που με αφορμή τέτοιες ατυχείς δηλώσεις συνδικαλιστικών στελεχών είμαστε υποχρεωμένοι να τα υπενθυμίσουμε.

Φιλικά, Στέφανος Λιναίος, Γιάννης Σηφακάκης

ΙΡΑΚ

Απολογισμός φρίκης από Μπους

Ανάμεσα στις αρχές του Μάρτη και το τέλος του Ιούνη 329 αμερικανοί φαντάροι σκοτώθηκαν στο Ιράκ. Ηταν το χειρότερο τρίμηνο από πλευράς απωλειών για τον αμερικάνικο στρατό από τότε που ξεκίνησε ο πόλεμος στο Ιράκ. Η περίφημη «κλιμάκωση» που είχε ανακοινώσει ο Μπους τον Γενάρη, με την αποστολή ενισχύσεων στις 150.000 στρατιώτες που ήδη βρίσκονται στο Ιράκ έχει ολοκληρωθεί. Και το αποτέλεσμα είναι μηδέν.

Την ίδια στιγμή, δημοσκοπήσεις στις ΗΠΑ δείχνουν ότι όσο περνάει ο καιρός όλο και περισσότεροι αμερικάνοι τάσσονται κατά του πολέμου. Η δημοτικότητα του Μπους κάνει το ένα αρνητικό ρεκόρ μετά το άλλο, περίπου το 70% των ερωτηθέντων δηλώνει ότι ο πόλεμος είναι λάθος και ότι τα στρατεύματα πρέπει να γυρίσουν σύντομα πίσω.

Οι οικονομικές επιπτώσεις του πολέμου γίνονται όλο και σοβαρότερες για τις ΗΠΑ. Σε συνέντευξη που έδωσε ο Τζόζεφ Στίγκλιτς, αμερικάνος οικονομολόγος, στον Μωυσή Λίτση (Ελευθεροτυπία 16/7) εκτιμά ότι την επόμενη δεκαετία το κόστος του πολέμου θα ανέλθει σε περισσότερα από 2 τρισεκατομμύρια δολάρια. «Οι αμερικάνοι έχουν γίνει φτωχότεροι την τελευταία εξαετία» επισημαίνει.

Ομως ο Μπους επιμένει. Την προηγούμενη βδομάδα έδωσε μια συνέντευξη τύπου στην οποία δήλωσε ξανά και ξανά ότι η κατάσταση στο Ιράκ βελτιώνεται και ότι σύντομα οι ΗΠΑ θα εξασφαλίσουν την επιβίωση «της νεαρής δημοκρατίας του Ιράκ».

Η συνέντευξη τύπου δόθηκε με αφορμή την έκθεση του Λευκού Οίκου για την κατάσταση στο Ιράκ. Σύμφωνα με μια απόφαση του Κογκρέσου ο Λ. Οίκος θα έπρεπε να παρουσιάσει μια έκθεση προόδου πάνω σε 18 σημεία-κριτήρια για το Ιράκ. Η τελική έκθεση θα πρέπει να παρουσιαστεί τον Σεπτέμβρη.

Μάχη

Ο Μπους δήλωσε ότι «αυτοί οι οποίοι πιστεύουν ότι η μάχη στο Ιράκ έχει χαθεί θα φέρουν σαν επιχείρημα την μη ικανοποιητική απόδοση σε κάποια από τα πολιτικά σημεία. Ομως, αυτοί που πιστεύουν ότι η μάχη στο Ιράκ μπορεί και πρέπει να κερδηθεί βλέπουμε την ικανοποιητική απόδοση σε κάποια από τα σημεία τα οποία αφορούν ζητήματα ασφάλειας». Εδώ ταιριάζει η παροιμία «ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται».

Οπως αναφέρει ο δημοσιογράφος Πάτρικ Κόκμπερν, που ζει τα τελευταία 4 χρόνια από κοντά την κατάσταση στο Ιράκ: «Στην πραγματικότητα, οι έξι αποτυχίες (από τα 18 σημεία) που καταγράφει η έκθεση αφορούν ζητήματα κρίσιμα για την επιβίωση του Ιράκ και οι οχτώ επιτυχίες αφορούν ουσιαστικά ασήμαντα ζητήματα.»

Ενα από τα προβλήματα που εντοπίζει η ίδια η έκθεση των στενών συνεργατών του Μπους για παράδειγμα, είναι ότι δεν έχει γίνει η απαιτούμενη πρόοδος στο τομέα της ανεξάρτητης δράσης των μονάδων του ιρακινού στρατού. Με άλλα λόγια, ο ιρακινός στρατός δεν πολεμάει αν δεν έχει την κάλυψη των αμερικάνικων μονάδων.

«Συνολικά, η 'κλιμάκωση' έχει ήδη αποτύχει. Δεν ήταν ποτέ απαραίτητο να περιμένει κανείς αυτήν την έκθεση ούτε την παραπέρα εκτίμηση της κατάστασης τον Σεπτέμβρη, για να το διαπιστώσει αυτό. Η αιτία αυτής της αποτυχίας είναι η ίδια με την αιτία όλων των αποτυχιών των ΗΠΑ από το 2003. Οι ΗΠΑ έχουν πολύ λίγους συμμάχους στο Ιράκ έξω από το Κουρδιστάν. Η κατοχή ήταν και παραμένει μισητή» συμπεραίνει ο ίδιος ο δημοσιογράφος.

Η έκθεση του Λ. Οίκου προβάλει ως επιτυχία την «διάθεση 10 δις δολαρίων για έργα ανασυγκρότησης των υποδομών, και την εξασφάλιση του εφοδιασμού σε βασικά είδη.» Τίποτα από αυτά δεν ισχύει. Η Βαγδάτη έχει ηλεκτρικό ρεύμα το πολύ για 5 ώρες το 24ωρο και πολλές γειτονιές της λιγότερο. Ο αγωγός που φέρνει το πετρέλαιο στην πρωτεύουσα δεν λειτουργεί. Τον έχουν αχρηστέψει τα σαμποτάζ των ανταρτών ή απλά αυτοί που ανοίγουν τρύπες για να πάρουν καύσιμα. Οπως ανακοίνωσε πρόσφατα το υπουργείο Πετρελαίου μόνο σε ένα τμήμα του αγωγού από την Βαγδάτη στο Μπάτζι εντοπίστηκαν 1.488 τρύπες. Ο υπουργός δήλωσε «δεν θυμίζει πετρελαιαγωγό, αλλά σουρωτήρι». Τα καύσιμα μεταφέρονται με βυτία στη Βαγδάτη. Αλλά κάνουν τεράστιες παρακάμψεις γιατί απαγορεύεται να περάσουν γέφυρες μήπως και τις έχουν παγιδέψει αντάρτες με εκρηκτικά.

Ο Μπους κι οι στρατηγοί μιλούν για «επιτυχίες» στο Ιράκ, αλλά ένα και μόνο περιστατικό της περασμένης βδομάδας δείχνει την πραγματικότητα στο πεδίο της μάχης. Ο πρωθυπουργός αλ Μαλίκι έκανε δηλώσεις ενάντια στο «Στρατό του Μάχντι» τη πολιτοφυλακή του κινήματος του ριζοσπάστη σιίτη κληρικού Μοκτντάντα αλ Σαντρ. Η απάντηση ήρθε λίγες ώρες μετά. Ο «στρατός του Μάχντι» βομβάρδισε με ρουκέτες και όλμους την «πράσινη ζώνη» όπου βρίσκονται τα κυβερνητικά κτίρια και η πρεσβεία των ΗΠΑ.

Ηγεμονία

Οι ΗΠΑ χάνουν τον πόλεμο στο Ιράκ. Η επιμονή του Μπους να τον συνεχίσει δεν είναι κάποιο προσωπικό του βίτσιο. Στην ίδια συνέντευξη τύπου ο Μπους έκανε σαφές, με τη γνωστή φρασεολογία του, ότι αυτό που κρίνεται είναι η ηγεμονία των ΗΠΑ σε όλη τη Μέση Ανατολή και παραπέρα. «Η μάχη στο Ιράκ είναι κομμάτι μιας ευρύτερης μάχης που εκτυλίσσεται σε όλη την περιοχή» είπε αναφέροντας το Ιράν, την Συρία, την Χεζμπολάχ «που πολεμάει τη δημοκρατία στο Λίβανο» και την Χαμάς που κέρδισε τον έλεγχο της Γάζας.

Οπως δήλωσε: «Για να προστατέψουμε τα συμφέροντά μας και για να διατρανώσουμε την αφοσίωσή μας στους φίλους μας στην περιοχή, θα διευρύνουμε την στρατιωτική μας παρουσία, θα συσφίξουμε τις διμερείς συνεργασίας στο τομέα της ασφάλειας και θα υποστηρίξουμε όσους πολεμούν τους εξτρεμιστές στην Μέση Ανατολή.»

Ο Μπους και η αμερικάνικη άρχουσα τάξη καταλαβαίνουν ότι χάνοντας στο Ιράκ χάνουν παντού. Ο δρόμος για την Ιερουσαλήμ, για το Κάιρο, για τη Βηρυττό περνάει από τη Βαγδάτη. Και το μόνο που ελέγχουν οι ΗΠΑ στη Βαγδάτη είναι η «πράσινη ζώνη».

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ 14 ΙΟΥΛΗ, ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΙΚΗ. Προχωράμε προς μια

ΕΝωτική ΑΝΤΙκαπιταλιστική Αριστερά

Το Σάββατο 14 Ιούλη στο Θέατρο Αλίκη στο πεδίο του Αρεως συγκροτήθηκε η Πρωτοβουλία για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς/ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. Αυτή ήταν η επιτυχής κατάληξη ενός πανελλαδικού γύρου δεκάδων αντικαπιταλιστικών συνελεύσεων που ξεκίνησαν μετά τις 9 Ιούνη από όπου η Πρωτοβουλία για την ενωτική κάθοδο της ριζοσπαστικής αριστεράς έκανε την πρώτη της εμφάνιση. Ολο αυτό το διάστημα και ενώ το καλοκαίρι βρίσκεται στη μέση του, ούτε η θερμοκρασία ούτε οι καλοκαιρινές άδειες μπόρεσαν να κάμψουν τη δυναμική αυτής της πρωτοβουλίας. Αποτέλεσμα χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες να συμμετέχουν στη διαδικασία συζήτησης που άνοιξε μέσα στον τελευταίο μήνα και να βάζουν στους εαυτούς τους την πρόκληση του ανοίγματος αυτής της πρωτοβουλίας σε πολλαπλάσιες χιλιάδες άλλους εργαζόμενους και νεολαίους.

Στην ίδια την πανελλαδική συνέλευση του περασμένου Σαββάτου, όπου συσπείρωσε πολύ περισσότερο κόσμο και από τις 9 του Ιούνη, έγιναν συνολικά 36 παρεμβάσεις από οργανωμένους και ανένταχτους αγωνιστές. Από τις καλύτερες σττιγμές της συνέλευσης ήταν όταν ο **Στέλιος Γεωργαντάς**, αντιπρόεδρος του σωματείου συμβασιούχων δήμου Περιστερίου, μίλησε για τις μάχες των συμβασιούχων για να ξανακερδίσουν το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά και ζήτησε από την Πρωτοβουλία τη στήριξη της σε αυτή τη μάχη. Ακόμα και μέχρι τις 1 το βράδυ που το τριμελές προεδρείο κήρυξε τη λήξη της συνέλευσης, ήταν εντυπωσιακό ότι η συμμετοχή παρέμεινε αμείωτη. Ολοι όσοι ήταν εκεί από τις γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά, αλλά και αντιπροσωπείες συνελεύσεων από όλη την Ελλάδα παρέμειναν μέχρι το τέλος δείχνοντας τη θέλησή τους για να γίνει το επόμενο βήμα.

Πλούτος

Παρόλο που η συνέλευση κράτησε πάνω από 5 ώρες, δεν πρόλαβε να αγκαλιάσει όλο τον πλούτο της συζήτησης που αναδείχτηκε σε όλες τις συνελεύσεις. Ηταν πολλοί αυτοί που δεν πρόλαβαν να πάρουν το λόγο και να μιλήσουν για τις αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις που έγιναν σε πολλές πόλεις, όπως το Ρέθυμνο, το Ηράκλειο, τη Μυτιλήνη, τη Θήβα, τη Ξάνθη, τα Γιαννιτσά. Αλλά και από το Βύρωνα, το Γαλάτσι, την Καλλιθέα, τον Κορυδαλλό, τα ΜΜΕ, τη Ιντρακόμ και μία σειρά άλλες γειτονιές, εργασιακούς κλάδους, σχολές και εργατικούς χώρους.

Ο αντιπρόεδρος των Συμβασιούχων του Δήμου Περιστερίου στο βήμα της Συνέλευσης

Ο τόνος για τα χαρακτηριστικά της πρωτοβουλίας ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α αλλά και για την ανάγκη η 14 Ιούλη να αποφασίσει το επόμενο βήμα, δόθηκε από την αρχή της διαδικασίας. Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** από το ΣΕΚ είπε: «Για εμάς είναι μία αριστερά χωρίς συμβιβασμούς και χωρίς σεκταρισμούς. Αυτό το δίπτυχο το κατακτήσαμε και μέσα από την κοινή συζήτηση και μέσα από την κοινή δράση για να υπάρξει αυτή η πρωτοβουλία που μας έφερε από τις 9 Ιούνη μέχρι τις 14 Ιούλη να συζητάμε σε άλλο επίπεδο». Και συνέχισε λέγοντας «Η Ενωτική Αντικαπιταλιστική Αριστερά μπορεί να κάνει τη διαφορά και σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Ανοίγει αυτή τη στιγμή μπροστά μας ότι μπορεί να βρεθούμε σε σενάρια πολιτικής αστάθειας, να κοιτάνε στο πώς μπορεί το ΠΑΣΟΚ να βρει άλλα στηρίγματα στα αριστερά του. Η αντικαπιταλιστική αριστερά χρειάζεται να γίνει η αριστερά που θα σταθεί απέναντι σε αυτά τα ξεπουλήματα. Πρέπει να κάνουμε και το επόμενο βήμα. Δεν αρκεί να καταγγέλλουμε αυτά τα σενάρια, χρειάζεται να οργανώσουμε τον τρόπο για να δώσουμε διέξοδο στο κίνημα. Να οργανώσουμε τις μεγάλες ανταρσίες αν δούμε μία κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ –ΣΥΡΙΖΑ. Η αναφορά μας δεν είναι ο εαυτός μας, είναι ο κόσμος απ' έξω, η ενιαιομετατωπική δράση είναι το ευαγγέλιο πάνω στο οποίο θα πατήσουμε. Να βγούμε και να διεκδικήσουμε ότι είμαστε η πολιτική έκφραση αυτού του κόσμου με την επαναστατική πολιτική με την αντιιμπεριαλιστική και την αγωνιστική μας στάση. Θα μας βρούνε από τους εργατικούς χώρους μέχρι τις παραλίες. Θα κάνουμε προεκλογική εκστρατεία στο δρόμο, στη σύγκρουση με αυτή την κυβέρνηση».

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και πολλοί άλλοι οργανωμένοι και ανένταχτοι αγωνιστές. «Σήμερα υπάρχει πραγματικά μία ιστορική δυνατότητα», είπε ο **Παναγιώτης Σωτήρης** από την ΑΡΑΝ. «Η αριστερά των αγώνων και της ανατροπής να κατέβει ενωμένη και να καταγράψει για πρώτη φορά στην ιστορία της την πραγματική της δυναμική. Αυτό θα ανοίξει άλλους δρόμους συνθέσεων, ενότητας της δράσης, οικοδόμησης ενός άλλου πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Θα μας κάνει πραγματικά να μιλάμε για μία άλλη σελίδα αυτού του χώρου. Μπορεί να μας ξεβολέψει μία τέτοια κατεύθυνση, να μας κάνει να μιλάμε μία γλώσσα διαφορετική από ότι είχαμε συνηθίσει, να μας κάνει να κάνουμε και υποχωρήσεις από πράγματα τα οποία θεωρούσαμε θέσφατα αλλά θα μας αποζημιώσει. Με το άνοιγμα σε ανθρώπους που ήταν αποστασιοποιημένοι ή στρέφονταν με μισή καρδιά στο ρεφορμισμό. Θα συσπειρώσει δυναμικό για τις μεγάλες μάχες που είναι μπροστά στο κίνημα, θα δώσει άλλο αέρα για την ανάπτυξη πολιτικών πρωτοβουλιών».

Ο **Σπύρος Κρομάλης** από την ΑΡΑΣ τόνισε: «Σήμερα δεσμευόμαστε στις διαδικασίες που έχουμε ακολουθήσει μέχρι σήμερα, δεσμευόμαστε στο περιεχόμενο αυτού του κειμένου και κάνουμε μία νέα αρχή. Ξεκινάμε να δίνουμε τη δυνατότητα σε πάρα πολύ κόσμο να έχει μία έκφραση στο πολιτικό επίπεδο. Να έχει δυνατότητα στους κοινωνικούς αγώνες τους οποίους δίνει να αξιοποιεί μία κεντρική πολιτική αναφορά, να την εκμεταλλεύεται να την εμπλουτίζει, να ανατροφοδοτείται από αυτήν στο επίπεδο των κοινωνικών αγώνων. Σήμερα κάνουμε το ξεκίνημα το οποίο θα έπρεπε να είχε γίνει εδώ και πολύ καιρό για να φέρουμε αυτό το χώρο σε πολύ καλύτερη θέση μάχης».

«Πρέπει σήμερα να προχωρήσουμε ενωτικά για μια ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά» είπε ο **Παναγιώτης Σηφογιωργάκης** από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος. «Η πρωτοβουλία που πήραμε στις 9 του Ιούνη επικυρώθηκε, επιβεβαιώθηκε μέσα από την μεγάλη πλούσια εμπειρία των τοπικών συνελεύσεων. Η λογική που προωθήσαμε αποδείχτηκε ότι ήταν η πλέον ενδεδειγμένη, ο μόνος δρόμος για να προχωρήσει μία διαδικασία στη ριζοσπαστική αριστερά για το ξεπέρασμα της σεκταριστικής μιζέριας και την ανάδειξη νέων μορφών πολιτικής έκφρασης του χώρου σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο.

Το σημείο το οποίο κέρδισε η πρωτοβουλία δεν ήταν η πολιτική πλατφόρμα, δεν ήταν το περιεχόμενο, δεν ήταν τα προσυμφωνημένα χαρτιά, ήταν η διαδικασία, το άνοιγμα της συζήτησης στο δημόσιο χώρο της ριζοσπαστικής αριστεράς, στη βάση των αγωνιστών και των αγωνιστριών. Το καινούργιο που έφερε ήταν οι 40-50 αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις που μπροστά σε όλο τον κόσμο, μιλήσαμε, αντιπαρατεθήκαμε με τα σημεία σύνθεσης και τα σημεία απόκλισης με τις στιγμές που καταλαβαίναμε ότι όλη αυτή η διαδικασία μας σπρώχνει για να κινηθούμε μαζί. Το μήνυμα που πήραμε από τον κόσμο της ριζοσπαστικής αριστεράς είναι ότι ζητά να κινηθούμε ενωτικά».

Η συζήτηση στις 14 Ιούλη δεν έμεινε όμως μόνο στα χαρακτηριστικά της Πρωτοβουλίας ΕΝ.ΝΤΙ.Α αλλά έβαλε και τους επόμενους στόχους, με πρώτο τον μεγάλο σταθμό της μεγάλης πανεργατικής πανελλαδικής συγκέντρωσης στη ΔΕΘ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ο πρώτος σταθμός

Πολλοί ομιλητές που πήραν το λόγο στη διάρκεια της πανελλαδικής συνέλευσης στις 14 Ιούλη αναφέρθηκαν στις μάχες που έχει να δώσει η Πρωτοβουλία για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς το αμέσως επόμενο διάστημα, με πρώτο μεγάλο ραντεβού τη ΔΕΘ.

Η **Λίλιαν Μπουρίτη** από το Περιστέρι είπε: «Θα καταφέρουμε το επόμενο διάστημα να βγούμε μπροστά και να απλώσουμε τη συμπαράσταση στη μάχη των συμβασιούχων του Δήμου Περιστερίου; Να βγούμε στα σωματεία και να ζητήσουμε ψηφίσματα συμπαράστασης, να ζητήσουμε απεργίες για να μην απολυθούν; Αυτός είναι ο δρόμος που χρειάζεται α ακολουθήσουμε από αύριο. Και δεν είναι μόνο αυτό. Στις δυτικές συνοικίες υπάρχει μία ακόμα μεγάλη μάχη. Την Κυριακή υπάρχει μία λαϊκή συνέλευση στο πάρκο Ιλίου που θα συζητήσουμε για το έγκλημα της Πάρνηθας τι πρωτοβουλίες θα πάρουμε. Πρέπει η αντικαπιταλιστική αριστερά να είναι εκεί και να είναι αυτή που θα οργανώσει αυτή τη μάχη. Και δεν τελειώνουμε εκεί. Εχουμε να δώσουμε τη μάχη πόσος κόσμος και με τι χαρακτηριστικά θα είναι στη ΔΕΘ. Νομίζω ότι θα πρέπει αν είναι χιλιάδες, θα πρέπει η διαδήλωση να έχει αντικυβερνητικά χαρακτηριστικά και θα πρέπει η ριζοσπαστική αριστερά να μπει μπροστά να είναι εκείνη που θα ανεβάσει τον κόσμο στη Θεσσαλονίκη, να είναι εκείνη που με τα δικά της συνθήματα θα γίνει η ταφόπλακα της ΝΔ».

Ο **Γιάννης Κούτρας**, νοσοκομειακός γιατρός από τη Θεσσαλονίκη τόνισε: «Εχουμε να δώσουμε μία μεγάλη μάχη, που εμείς στη Θεσσαλονίκη έχουμε μάθει να τη δίνουμε και είναι μία μεγάλη πρόκληση. Στις 8 Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ, ο Καραμανλής θα προσπαθήσει να κάνει ρελάνς στις προεκλογικές υποσχέσεις. Δεν θα τον αφήσουμε. Θέλουμε να τον πολιορκήσουμε, να είμαστε όλοι εκεί μαζί με όλους τους εργαζόμενους, με τους απολυμένους των Λιπασμάτων, με την ΕΛΒΟ που πάνε να την κλείσουν, με τους άνεργους, με τους συμβασιούχους. Να οργανώσουμε σαν αντικαπιταλιστική αριστερά να είμαστε μαζί με όλο τον κόσμο από όλη την Ελλάδα σε αυτή τη μάχη. Και ταυτόχρονα δεν πρέπει να τη δούμε μόνο σαν διαδήλωση να κάνουμε την επόμενη ημέρα μία πολιτική συγκέντρωση, να βουίξει ο τόπος. Να δείξουμε ότι ξεκινώντας ο Σεπτέμβρης, απέναντι στον Καραμανλή και στο τι ετοιμάζει ο Γιωργάκης έχουμε τη δικιά μας απάντησης που είναι η ριζοσπαστική αριστερά».

Ο **Γιάννης Χατζηδάκης**, πανεπιστημιακός από τη συνέλευση των Ιωαννίνων είπε μεταξύ άλλων: «Βάζουμε μεγάλο ραντεβού για τη ΔΕΘ και πρέπει η Πρωτοβουλία εκεί να πρωτοστατήσει με ένα μεγάλο και δυναμικό μπλοκ, που θα δείξει τον ενωτικό της χαρακτήρα. Δίνουμε τη μάχη αυτή μαζί με τα συνδικάτα. Η πρωτοβουλία μας είναι και πρέπει να συνεχίσει να είναι ανοιχτή σε όλο τον κόσμο. Επιθυμία μας είναι να τραβήξουμε κόσμο από το ΚΚΕ μέχρι και το ΠΑΣΟΚ και αυτό γίνεται μόνο χωρίς περιχαρακώσεις».

«Από Σεπτέμβρη δεν πάμε να κάνουμε προεκλογική καμπάνια», είπε η **Μαρία Λουκά** από τη συνέλευση Παντείου. «Θεωρούμε ότι οποιαδήποτε παρέμβαση της ριζοσπαστικής αριστεράς είναι υποταγμένη στους σταθμούς του μαζικού κινήματος. Πάμε για να συμμετάσχουμε ενεργά σε όλες τις κινητοποιήσεις που θα προκύψουν με πρώτο και κύριο σταθμό αυτόν της ΔΕΘ. Εχουμε από Σεπτέμβρη πολλά ανοιχτά μέτωπα μπροστά μας, όπως αυτό του νόμου πλαίσιου και θα πρέπει αν είμαστε όλοι εκεί».

«Ο πετυχημένος γύρος συνελεύσεων μας βάζει μπροστά σε νέα καθήκοντα», είπε ο **Γιώργος Ράγκος** από τη Ν. Ιωνία. «Σήμερα καταφέρνουμε να συγκροτηθούμε να έχουμε όνομα, να μπορούμε να βγαίνουμε στην κοινωνία και να μιλήσουμε και αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα ακόμα και αν είμαστε στα μέσα του καλοκαιριού. Η ΔΕΘ θα είναι ένα ορόσημο σε αυτή την προσπάθεια. Εκεί θα κριθούμε όλοι, αν μπορούμε να υλοποιήσουμε τους στόχους μας, αν μπορούμε να συνδεθούμε με τις αγωνίες του κόσμου, αν μπορούμε να τον βάλουμε σε κίνηση».

Κατερίνα Θωίδου

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Παλεύουμε για ένα ενωτικό αντικαπιταλιστικό ψηφοδέλτιο ενάντια σε λογικές σεχταρισμού και πολυκερματισμού. Το επιδιώκουμε μέχρι και την προκήρυξη των εκλογών.

Δεν μας ενδιαφέρει η αναδιάταξη των συσχετισμών στο εσωτερικό της ριζοσπαστικής αριστεράς. Μας ενδιαφέρει η αναδιάταξη των συσχετισμών στην κοινωνία και την αριστερά με την ανάδειξη του μόνου δρόμου που θα επιφέρει βελτιώσεις για τους εργαζόμενους και τη νεολαία, του αντικαπιταλιστικού δρόμου.

Αρνούμαστε να εμπλακούμε σε αντιπαραθέσεις λάσπης, αλληλοεπικάλυψης εκδηλώσεων και αφισοπόλεμου μεταξύ δυνάμεων της ριζοσπαστικής αριστεράς. Καλούμε όλες τις δυνάμεις (οργανωμένες και ανένταχτες) της ριζοσπαστικής αριστεράς σε μία προγραμματική βάση που μπορεί, όπως φάνηκε και από τις αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις, να συσπειρώσει τις δυνάμεις αυτές. Συνεισφέρουμε τη βάση αυτή στον πολιτικό διάλογο και είμαστε έτοιμοι να τη συζητήσουμε με τον καθένα.

Είμαστε όμως και αποφασισμένοι να δοκιμάσουμε την κοινωνική δυναμική της ενιαίας αντικαπιταλιστικής πολιτικής αναφοράς ακόμα και στο εκλογικό επίπεδο. Μέχρι τις εκλογές η περίοδος δεν πρέπει αν είναι προεκλογική, αλλά περίοδος ανειρήνευτων κοινωνικών αγώνων. Παλεύουμε για το συντονισμό όλων των δυνάμεων της ριζοσπαστικής αριστεράς στο επίπεδο των αγώνων ως αναγκαίο βήμα και για την ενιαία κάθοδο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εκλογές. Εκτιμούμε ως εξαιρετικά θετική την πρωτότυπη και πρωτοπόρα διαδικασία των αντικαπιταλιστικών συνελεύσεων, που ενέπλεξε σε μία πολιτική συζήτηση μεγάλο μέρος του κόσμου των κινημάτων και της ριζοσπαστικής αριστεράς. Δεσμευόμαστε να συνεχίσουμε αυτή την πρακτική για τις κεντρικές πολιτικές πρωτοβουλίας της ριζοσπαστικής αριστεράς.

- Περισσότερα για την συνέλευση της 14 Ιούλη στην σελίδα 11

- Το πολιτικό κείμενο που εγκρίθηκε από την συνέλευση μπορείτε να το διαβάσετε στην ιστοσελίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης www.sek-ist.gr

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΒΙΚΤΟΡ ΣΕΡΖ

Υπόθεση Τουλάγιεφ

Ο Βίκτορ Σερζ έγραψε την «Υπόθεση Τουλάγιεφ» ανάμεσα στο 1940 και το 1942. Ξεκίνησε να γράφει το μυθιστόρημα γλυτώνοντας την τελευταία στιγμή πριν οι ναζί ολοκληρώσουν την κατάκτηση της Γαλλίας, το συνέχισε στα διάφορα κέντρα περιορισμού των πολιτικών προσφύγων στο μακρύ ταξίδι που τον έφερε αυτόν και εκατοντάδες άλλους στο Μεξικό.

Το βιβλίο μιλάει για τη σταλινική Ρωσία της δεκαετίας του 1930. Η πλοκή απλώνεται από την Ισπανία του εμφύλιου και της συντριβής της επανάστασης μέχρι τους τόπους εξορίας στη Σιβηρία. Από τα πολυτελή γραφεία των γραφειοκρατών μέχρι τα φτωχικά διαμερίσματα των εργατών, διαμερίσματα που έχουν χωριστεί με νοβοπάν για να στοιβαχτούν όσο γίνεται περισσότεροι.

Ο «Τουλάγεφ» του τίτλου είναι ένα ανώτατο στέλεχος του κόμματος που δολοφονείται. Ο εκτελεστής του είναι ένας νεαρός εργάτης, μέλος της κομμουνιστικής νεολαίας, που έχει αγανακτήσει βλέποντας τους εργάτες να πεινάνε, τους γραφειοκράτες να πλουτίζουν και το καθεστώς να διακηρύσει ότι «χτίζουμε τον κομμουνισμό». Ο εκτελεστής δεν συλλαμβάνεται ποτέ, αλλά με αφορμή τη δολοφονία, οι μυστικές υπηρεσίες του καθεστώτος στήνουν μια πελώρια σκευωρία με δεκάδες θύματα.

Ο Τουλάγεφ θυμίζει τον Κίροφ, τον γραφειοκράτη που διοικούσε το Λένινγκραντ και δολοφονήθηκε το 1934. Μετά τη δολοφονία του Κίροφ η μυστική αστυνομία του καθεστώτος άρχισε να στήνει μια σειρά από «δίκες» στις οποίες παλιοί μπολσεβίκοι, σύντροφοι του Λένιν και πρωτεργάτες της επανάστασης, «ομολογούσαν» ότι για δεκαετίες ήταν πράκτορες των φασιστών (πολύ πριν υπάρξουν φασιστικά κινήματα) πληρωμένα όργανα «της βρετανικής μυστικής υπηρεσίας, της γκεστάπο και της κατασκοπείας του γιαπωνέζου αυτοκράτορα».

Εκατομμύρια

Οι «Δίκες της Μόσχας» -που κράτησαν από το 1936 μέχρι το 1938- ήταν η κορυφή του παγόβουνου του κύματος των εκτελέσεων και των δολοφονιών. Οι πιο πρόσφατοι υπολογισμοί, μετά το άνοιγμα των αρχείων ύστερα από τη κατάρρευση της ΕΣΣΔ, υπολογίζουν σε περίπου 700.000 αυτούς που εκτελέστηκαν για πολιτικούς λόγους, χώρια τα εκατομμύρια που πέθαναν από το λιμό στην Ουκρανία ή στην Κεντρική Ασία. Οι έγκλειστοι στα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας έφτασαν τα 5.000.000 στα μέσα της δεκαετίας του 1940. Ο Τρότσκι είχε γράψει ότι «ποτάμια αίματος χωρίζουν τον σταλινισμό από τον μπολσεβικισμό». Δεν ήταν καλλιτεχνική υπερβολή.

Υπάρχουν και άλλα μυθιστορήματα για τον σταλινικό τρόμο, μυθιστορήματα πολύ γνωστότερα στη Δύση από το βιβλίο του Σερζ, όπως η «Φάρμα των Ζώων» και το «1984» του Τ. Οργουελ, το «Μηδέν και το Απειρο» του Α. Κέστλερ. Το καθένα με τον τρόπο του παρουσιάζει μια ρώσικη κοινωνία «ολοκληρωτική», μια κοινωνία σκλάβων-ρομπότ, όπου είναι «μοιραίο» η επανάσταση να «τρώει τα παιδιά της». Ηταν ένα επιχείρημα που οι υπερασπιστές του «ελεύθερου κόσμου» της Δύσης προτιμούσαν ιδιαίτερα: ο Λένιν οδήγησε στον Στάλιν.

Η δύναμη του Σερζ στην «Υπόθεση Τουλάγεφ» είναι ότι πάει πολύ πιο βαθιά από αυτές τις επιφανειακές αναλύσεις. Οι χαρακτήρες του δεν είναι καρικατούρες, ούτε καν ο «Αρχηγός» δηλαδή ο Στάλιν. Το μυθιστόρημα χωρίζεται σε δέκα κεφάλαια, και στο καθένα «πρωταγωνιστεί» ένα διαφορετικό πρόσωπο, από τον ασυμβίβαστο επαναστάτη, σύντροφο του Τρότσκι που αρνείται να «ομολογήσει» και κάνει κρυφά απεργία πείνας μέχρι θανάτου για να μην τον σύρουν στη «Δίκη Τουλάγεφ», μέχρι τον ασπόνδυλο γραφειοκράτη. Ο Σερζ γράφει μυθιστόρημα, όχι πολιτικό άρθρο, αλλά στις σελίδες της «Υπόθεσης Τουλάγεφ» μπορεί να δει κανείς τη μαρξιστική ανάλυση για το τι ήταν πραγματικά η ρώσικη κοινωνία.

Στελέχοι της Αριστερής Αντιπολίτευσης, εξόριστοι στη Σιβηρία το 1928, τιμούν την επέτειο της Οκτωβριανής Επαναστασης

Ενας βετεράνος μπολσεβίκος, λέει για παράδειγμα σε ένα παλιό του συμμαχητή που είχε ανέβει τα σκαλιά της γραφειοκρατικής πυραμίδας: «Τα πλάνα μας, σε ποσοστό 50 με 60% δεν μπορούν να υλοποιηθούν. Για να υλοποιήσουμε το υπόλοιπο 40% θα πρέπει να μειώσουμε τους πραγματικούς μισθούς της εργατικής τάξης κάτω από τα επίπεδά τους επί αυτοκρατορίας –πολύ κάτω από το σημερινό επίπεδο στις καπιταλιστικές χώρες, ακόμα και τις πλεον καθυστερημένες....Το πολύ σε έξι μήνες θα πρέπει να κηρύξουμε τον πόλεμο στους αγρότες και να αρχίσουμε να τους τουφεκίζουμε...» Αυτό έγινε στην σταλινική Ρωσία της δεκαετίας του '30. Το βιοτικό επίπεδο των εργατών συμπιέστηκε τόσο δραματικά για να επιταχυνθεί η συσσώρευση κεφαλαίου. Η Ρωσία έγινε βιομηχανική και στρατιωτική υπερδύναμη πάνω στα τσακισμένα κόκκαλα των εργατών και των αγροτών.

Ο Β. Σερζ ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος για να γράψει ένα τέτοιο μυθιστόρημα. Ηταν διανοούμενος, συγγραφέας, αλλά όχι της άνεσης και της «χαρούμενης ζωής». Το πραγματικό του όνομα ήταν Βίκτορ Λβόβιτς Κιμπάλτσις και γεννήθηκε το 1897 στο Βέλγιο από ρώσους γονείς που είχαν παλέψει ενάντια στο καθεστώς του Τσάρου. Βασανισμένος από μικρός από την φτώχεια, την πείνα στην πραγματικότητα, μπήκε στη σοσιαλιστική νεολαία.

Οπως χιλιάδες άλλοι αγωνιστές εκείνη την περίοδο που απέρριπταν την υποκρισία και τους συμβιβασμούς των κομμάτων της Β' Διεθνούς εντάχτηκε στο αναρχικό κίνημα και έδρασε στην Γαλλία. Φυλακίστηκε το 1911 κατηγορούμενος ότι «υποκίνησε» τη δράση της «συμμορίας Μπονό» μιας ομάδας αναρχικών ληστών τραπεζών. Το Φλεβάρη του 1919 βρέθηκε στην Ρωσία, για να δει από κοντά και να συμμετέχει στην επανάσταση. Εκεί έγινε μαρξιστής –χωρίς ποτέ να κόψει τους δεσμούς του με το αναρχικό κίνημα- μέλος του κόμματος των μπολσεβίκων και τα επόμενα χρόνια δούλεψε στο μηχανισμό της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Πήρε το μέρος της Αριστερής Αντιπολίτευσης του Τρότσκι, εξορίστηκε στη δεκαετία του '20 και απελευθερώθηκε το 1934. Μπορούσε δηλαδή να μιλήσει από πρώτο χέρι για τα χρόνια της ανόδου της επανάστασης και για το τσάκισμά της από τη γραφειοκρατία. Οταν στην «Υπόθεση Τουλάγεφ» βάζει ένα πολιτικό κρατούμενο να κάνει την εξής συγκλονιστική περιγραφή για τις φυλακές και τα στρατόπεδα της Σιβηρίας, καταθέτει τις δικές του εμπειρίες:

«Οι γιορτές της 7ης Νοεμβρίου και της Πρωτομαγιάς έσβησαν σιγά-σιγά στα μαύρα αυτά χρόνια. Μια θανατηφόρα βεβαιότητα φώτιζε τις φυλακές, μαζί με την πύρινη αντανάκλαση των πυροβολισμών την αυγή. Τα ξέρεις, αυτοκτονίες, απεργίες πείνας, λιποψυχίες της τελευταίας στιγμής –ανώφελες- που ήταν κι αυτές αυτοκτονίες. Ανοιγαν τις φλέβες τους με καρφιά, έσπαζαν μπουκάλια και κατάπιναν τα τσαγκλιά, ορμούσαν στους φρουρούς και τους έπιαναν από το λαιμό ώστε να τους πυροβολήσουν, τα ξέρεις, τα ξέρεις.

Το έθιμο, το προσκλητήριο των νεκρών στο υπόστεγο του απομονωτήριου. Την παραμονή των μεγάλων επετείων, στον περίπατο σχηματιζόταν ο κύκλος των συντρόφων, μια φωνή βραχνιασμένη από τη θλίψη και την πρόκληση καλούσε τα ονόματα πρώτα τους μεγαλύτερους, τους υπόλοιπους με αλφαβητική σειρά, και είχε ονόματα από όλα τα γράμματα του αλφαβήτου και ο καθένας από τους παρόντες απαντούσε με τη σειρά του: 'Πεσών υπέρ της επανάστασης' μετά πιάναμε και τραγουδούσαμε τον ύμνο των πεσόντων 'επέσατε θύματα αδέλφια εσείς σε άνιση μάχη κι αγώνα', σπάνια καταφέρναμε να τον τραγουδήσουμε όλον, διότι ειδοποιούνταν οι δεσμοφύλακες και έτρεχαν σαν μανιασμένα σκυλιά, κάναμε αλυσίδες με τα χέρια για να τους αποκρούσουμε, και στον καυγά, κολλημένοι ο ένας πάνω στον άλλο κάτω από τα χτυπήματα και τις βρισιές, κάτω από παγωμένο νερό κάποιες φορές των πυροσβεστικών αντλιών, οι σύντροφοι συνέχιζαν και επαναλάμβαναν ρυθμικά 'Αθάνατοι! Αθάνατοι!'»

Εγραψε πολλά μυθιστορήματα και κείμενα, όπως το «Κατεκτημένη Πόλη», «Ετος Πρώτο της Ρώσικης Επανάστασης», «Από τον Λένιν στον Στάλιν», τα «Μεσάνυχτα του Αιώνα». Ο εκδοτικός οίκος που κυκλοφόρησε την «Υπόθεση Τουλάγεφ» υπόσχεται να εκδώσει σύντομα την αυτοβιογραφία του τις «Αναμνήσεις ενός επαναστάτη» -μη το χάσετε.

Επαναστάτες

Κάποιες φορές ο Σερζ έκανε λάθος πολιτικές επιλογές. Ηρθε σε σύγκρουση για παράδειγμα με τον Τρότσκι, με τον οποίο τον ένωναν κοινοί αγώνες, στα μέσα της δεκαετίας του 1930 για μια σειρά θέματα, από την καταστολή της εξέγερσης της Κροστάνδης το 1921 μέχρι την στάση απέναντι στο POUM στην Ισπανία το 1936-1937. Ηταν διαφωνίες που μεγενθύνθηκαν και πήραν το χαρακτήρα προσωπικών επιθέσεων πολλές φορές, λόγω της εξαιρετικά δύσκολης κατάστασης που είχαν βρεθεί οι επαναστάτες εκείνο το διάστημα, της πολιτικής απομόνωσης που έφερνε η συσσώρευση των ηττών του κινήματος.

Αλλά παρόλες αυτές τις συγκρούσεις, ο Σερζ μέχρι το θάνατό του –πέθανε πάμφτωχος, άρρωστος και μόνος στο Μεξικό το 1947- δεν εγκατέλειψε την υπεράσπιση της επανάστασης του Οκτώβρη. Εγραφε το 1937: «Λέγεται συχνά ότι 'το μικρόβιο του Σταλινισμού βρισκόταν εξαρχής στον Μπολσεβικισμό'. Εστω, δεν έχω αντίρρηση. Μόνο που ο Μπολσεβικισμός περιείχε πολλά άλλα «μικρόβια» και όσοι έζησαν τον ενθουσιασμό των πρώτων χρόνων της πρώτης νικηφόρας σοσιαλιστικής επανάστασης, δεν θα πρέπει να το ξεχνάνε. Είναι λογικό να κρίνεις ένα ζωντανό άνθρωπο από τα μικρόβια που θα αποκαλύψει η νεκροψία του όταν πεθάνει;»

Πολλοί αγωνιστές σήμερα αναζητούν το δρόμο για το «Σοσιαλισμό του 21ου αιώνα» και προσπαθούν να βρουν απαντήσεις γιατί χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση. Ο Σερζ δεν έχει όλες τις απαντήσεις –έτσι κι αλλιώς δεν προσπάθησε να τις δώσει. Αλλά μέσα από τα κείμενά του μας δίνει κάτι πολύτιμο: τους πραγματικούς ανθρώπους που ενθουσιάστηκαν, ρίχτηκαν συνειδητά και ολόψυχα στον αγώνα και θυσιάστηκαν, για μια ελεύθερη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 14 ΙΟΥΛΗ

Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα!

Ολοι όσοι είμαστε εδώ συμμεριζόμαστε τα συναισθήματα χαράς από το γύρο που προηγήθηκε. Η Πρωτοβουλία της 9 του Ιούνη βρήκε ανταπόκριση όχι μόνο τη συγκεκριμένη μέρα, αλλά και στις διαδικασίες που ακολούθησαν, το ότι υπήρξε αυτός ο γύρος συνελεύσεων με τα χαρακτηριστικά που περιγράψανε πολλοί σύντροφοι.

Είμαστε χαρούμενοι γι' αυτό αλλά πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι για τα ζητήματα που ανοίγουνε από δω και πέρα. Τα δύσκολα αρχίζουν από δω και κάτω. Γιατί το ζήτημα με την αντικαπιταλιστική και τη ριζοσπαστική αριστερά δεν είναι πόσο ωραία τα λέει αναμεταξύ της στις συνελεύσεις της, ακόμα και όταν έχουνε τις διαστάσεις που έχει η αποψινή συνέλευση, που είναι μεγαλύτερη από τις 9 του Ιούνη. Και αυτό είναι φυσιολογικό μετά τη διαδικασία που έχει γίνει. Ολοι οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που βάζουν το εαυτό τους μέσα σε αυτή τη διαδικασία έχουν να μεταφέρουν αυτή τη συζήτηση όχι ξανά αναμεταξύ τους, όχι στην ενότητα για την ενότητα της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς, αλλά να δοκιμάσουνε τις δυνατότητες που έχουνε να αρχίσουν να αποδεσμεύουν τον κόσμο που παραμένει εγκλωβισμένος έξω από τα όρια της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Αυτή είναι η προοπτική που έχουμε μπροστά μας και αυτό που χρειάζεται να κουβεντιάσουμε είναι με τι εργαλεία, με ποια πολιτική με ποιες επιλογές θα πάμε σε αυτή τη σκληρή δοκιμασία. Είναι κάτι το οποίο βάζει την ουσία της συζήτησης.

Θα πάμε σε αυτό τον κόσμο με την πολιτική των χωριστών συγκεντρώσεων; Είναι δυνατόν να υπάρξουν ανταρσίες, να ξεσηκώσουμε και να πάρουμε τον κόσμο μαζί μας με τη λογική εσείς είσαστε στο Πεδίο του Αρεως εμείς είμαστε στην Ομόνοια, οι τρίτοι είναι στην Κοτζιά; Φέρνει αποτέλεσμα αυτή η πολιτική; Οχι είναι η απάντηση. Αυτή είναι μία πολιτική που μπορεί να είναι λειτουργική μόνο σε περιόδους χαμηλής έντασης της ταξικής πάλης. Οταν η ταξική πάλη ανεβαίνει και φουντώνει, αυτή η πολιτική των χωριστών συγκεντρώσεων πάντοτε έχει ανατραπεί και το ίδιο έχει γίνει και στις μέρες μας. Είναι πολύ σαφές ότι όταν γινόταν ο χαμός για το ασφαλιστικό την Ανοιξη του 2001, το ΠΑΜΕ ήρθε στη ΓΣΕΕ γιατί εκεί ήταν ο κόσμος ενάντια στο Ασφαλιστικό του Σημίτη και τον πήδηξε τον Σημίτη, έστω και αν είχε καλέσει ο Πολυζογώπουλος, και η Παπαρήγα ήταν στο Πεδίο του Αρεως.

Το ίδιο έγινε την περασμένη χρονιά με την απεργία των δασκάλων. Ξεκινήσανε με αυτές τις μικροπολιτικές που φτουράνε σε χαμηλές περιόδους. Το ΠΑΜΕ ήταν χωριστά αλλά στη συνέχεια αναγκάστηκε να έρθει στις μεγάλες συγκεντρώσεις των δασκάλων. Οταν 50.000 απεργοί διαδηλώνουν στο κέντρο της Αθήνας κανένας δεν μπορεί να λείπει, όση βέρμπα επαναστατική και αν έχει στις διακηρύξεις του. Και αυτή είναι η πραγματικότητα του ποια είναι η αποτελεσματική πολιτική.

Πολιτική

Οχι η πολιτική που όταν φουντώνει ο αγώνας αναγκάζεται να αναδιπλωθεί και να αλλάξει, αλλά η πολιτική που είναι συνεπής από τη αρχή, που λέει ότι παρεμβαίνουμε στα συνδικάτα και παλεύουμε μαζί με τον κόσμο που έχει ρεφορμιστικές αυταπάτες -αυτό σημαίνει ενιαιομετωπική λογική- και τον κερδίζουμε στην επαναστατική προοπτική. Είναι ρεαλιστικό να γίνει αυτό; Εχει αποδειχτεί πολλές φορές στην ιστορία ότι είναι. Γιατί αυτά είναι τα οποία ακούμε σήμερα από τους συντρόφους του ΜΕ.Ρ.Α, που όλη τους η λογική, η σεκταριστική, βρίσκεται στη σκιά του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ.

Δεν είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που τα ακούμε αυτά τα πράγματα. Εχει υπάρξει η Τρίτη Περίοδος σε μία προηγούμενη φάση ήττας του κινήματος, μετά τη μεγάλη Ρώσικη Επανάσταση και το κύμα των επαναστάσεων της δεκαετίας του '20. Το κίνημα αναδιπλώθηκε και στην αναδίπλωση άνθισε η λογική της τρίτης περιόδου, της βέρμπας, της απομόνωσης, του διαχωρισμού. Και πόσο κράτησε; Οταν μετά την Τρίτη Περίοδο κατέρρευσε αυτή η αντιμετώπιση, ήρθαν οι κυβερνήσεις των Λαϊκών Μετώπων που αποδειχτήκανε κυβερνήσεις κεντροαριστεράς. Το ΚΚ Γαλλίας που έλεγε δε βαδίζω μαζί με τους σοσιαλιστές, έφτασε να κάνει συγκυβέρνηση με τους σοσιαλιστές και να βγαίνει στους εργάτες και να λέει τώρα πρέπει να σταματάτε τις απεργίες. Αυτή είναι η κατάληξη αυτής της πολιτικής. Και σε αυτή την κατάληξη θα οδηγηθεί ξανά. Τότε ήταν τραγωδία η Τρίτη Περίοδος. Σήμερα είναι φάρσα. Είναι μεταμοντέρνα Τρίτη Περίοδος μετά από όσα έχουν προηγηθεί. Και για αυτό καταλήγει σε τέτοιου είδους ιστορίες.

Οι σύντροφοι που μας κάνουν τα κηρύγματα για το ΠΑΣΟΚ, για τη ΓΣΕΕ στην απεργία των δασκάλων καταλήξανε να ψηφίζουνε μαζί με τον Μπράτη για να κλείσει η απεργία. Αυτή είναι πάντα η κατάληξη της βέρμπας της τρίτης περιόδου. Να γυρίζει στην κεντροαριστερά. Δεν θέλουμε την κεντροαριστερά, την έχουμε παλέψει, δίνουμε μάχη και δεν δεχόμαστε από οποιονδήποτε να βάζει σε αμφισβήτηση τις μάχες που έχουμε δώσει κόντρα στο ΠΑΣΟΚ, στο Συνασπισμό και στη συνδιαχείριση, όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Και τώρα είναι πιο χρήσιμο από κάθε άλλη φορά. Τις προηγούμενες φορές στην Ελλάδα το εκλογικό σύστημα εξασφάλιζε αυτοδύναμες κυβερνήσεις και δεν μπήκε ποτέ σε δοκιμασία το αν θα κάνουνε συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ ο Συνασπισμός και το ΚΚΕ. Με εξαίρεση το 1989 που κάνανε συγκυβέρνηση και με το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ και αποδείξανε ότι στρατηγικά έχουν αυτή την αδυναμία. Αλλά για πολλά χρόνια με εξαίρεση εκείνο το διάλειμμα δεν μπήκανε σε δοκιμασία. Τώρα έρχεται η στιγμή που θα μπούνε σε δοκιμασία γιατί όλοι προβλέπουνε ότι η επόμενη κυβέρνηση δεν θα είναι αδύνατη μόνο κοινοβουλευτικά θα είναι αδύνατη και κοινωνικά. Αν η ΝΔ δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει ένα χρόνο τους φοιτητές, μόνους τους γιατί δεν υπήρξε κίνημα συμπαράστασης ευρύτερο, αυτό δείχνει τα όρια των κυβερνήσεων που έχει τη δυνατότητα να σχηματίσει η άρχουσα τάξη. Θα ζητήσει στηρίγματα. Κοινωνικά στηρίγματα και θα τα διεκδικήσει, από το Συνασπισμό, που ήδη διαφαίνεται η συμμαχία Παπανδρέου με Αλαβάνο. Και το ΚΚΕ όπως έχει κάνει σε προηγούμενες στιγμές, την κρίσιμη στιγμή θα κάνει την τούμπα και θα είναι μέσα στη συνεργασία του ΠΑΣΟΚ και με τον Συνασπισμό, ότι και αν λέει τώρα.

Εκεί είναι που θα μετρηθεί η προοπτική. Γι' αυτή την προοπτική παλεύουμε. Χρειάζεται να χτίσουμε την αριστερά που θα τα κοντράρει όλα αυτά και το πρώτο βήμα είναι το κατέβασμα στις εκλογές, έτσι όπως έχει προταθεί. Αρα σύντροφοι σήμερα αποφασίζουμε, προχωράμε και βγαίνουμε προς τα έξω. Δε θα γυρίσουμε πίσω, να κλειστούμε στο αν θα είμαστε στην Ομόνοια ή στην πλατεία Λαυρίου.

Το κείμενο αυτό είναι η παρέμβαση του Πάνου Γκαργκάνα από την Εργατική Αλληλεγγύη στην συνέλευση της 14/7

Διαφωνίες

Στη συνέλευση της 14ης Ιούλη δεν έλειψαν και οι διαφωνίες. Σύντροφοι από το ΜΕ.Ρ.Α. και το ΚΚΕ-μλ που πήραν το λόγο, επανέλαβαν τη στάση που κράτησαν τόσο στις 9 του Ιούνη, όσο και στις αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις. Στην ουσία απέρριψαν την πρωτοβουλία για την ενωτική αντικαπιταλιστική αριστερά, καλώντας σε άλλη διαδικασία, «πιο ουσιαστική» όπως είπαν, ενός κεντρικού ραντεβού, αμφισβητώντας μία πλατιά δημοκρατική διαδικασία δεκάδων αντικαπιταλιστικών συνελεύσεων.

Προφανώς το πρόβλημα δεν ήταν διαδικαστικό, αλλά η ουσία της διαφωνίας είναι καθαρά πολιτική. Πιο συγκεκριμένα ο ομιλητής από την πλευρά του ΚΚΕ-μλ έκρινε την πρωτοβουλία «υπερβολικά εκλογική» λέγοντας ότι: μία σειρά δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς τάζουν εν όψει εκλογών μία άλλη αριστερά και ότι αυτή η κατάσταση προδιαγράφει νέες προσαρμογές δυνάμεων γύρω από το επίσημο εκλογικό σκηνικό. Από την άλλη οι ομιλητές που εκπροσώπησαν το ΜΕ.Ρ.Α έκριναν ότι η πρωτοβουλία είναι υπερβολικά ευάλωτη στα κεντροαριστερά σενάρια. Ο Τάσος Κατήτζαρος από το ΝΑΡ τόνισε ότι η ρήξη δεν γίνεται από τις μάζες που απλά θα διεξάγουν αγώνες αλλά με τη διαμόρφωση πολιτικής συνείδησης «για να πετύχουμε έναν ριζικό κλονισμό της αστικής κυριαρχίας».

Η πραγματικότητα όπως φάνηκε για άλλη μία φορά είναι ότι η ηγεσία των συγκεκριμένων πολιτικών χώρων, διαφωνεί με τον ενωτικό και ανοιχτό χαρακτήρα που έχει πάρει η πρωτοβουλία για το κατέβασμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εκλογές.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα
Διεύθυνση...
Πόλη ....
Τηλέφωνο ....
Σωματείο - Σύλλογος...
....
Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσούρης

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7
Θεατράκι - Λόφος Στρέφη 8μμ
Τα Ιουλιανά το 1965
Ομιλητές: Γιώργος Αλεξάτος, Μαρία Στύλλου

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 καφέ Γαρδένια 8μμ
Βενεζουέλα - Που πάει η επανάσταση;
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 καφέ Εδεσμα 8μμ
Πάρνηθα: Έγκλημα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων και κερδοσκοπίας
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 καφέ Άλσος 7.30μμ
Πάρνηθα: Έγκλημα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων και κερδοσκοπίας
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν -
Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητές: Σάκης Κυρίνας, ΑΡΑΝ
Μπάμπης Κουρουνδής, ΣΕΚ
Χρήστος Μπαξεβάνης, Δικηγόρος

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 19/7 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Βενεζουέλα - Που πάει η επανάσταση;
Ομιλητής:Σωτήρης Κοντογιάννης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/7 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό.
Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7
Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Πρεσβεία 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7
Θεατράκι Ταπητουργείου 8μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό.
Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλητής: Χρήστος Αργύρης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Ειδικό Σχολείο 8μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό.
Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλήτρια: Διουνυσία Πυλαρινού

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Γαρδένια 8μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα του Μάο
Ομιλήτρια: Αναστασία Μουστάκα

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Εδεσμα 8μμ
Βενεζουέλα - Πού πάει η επανάσταση;
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 καφέ Αλσος 7.30μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα του Μάο

ΝΙΚΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Καύσωνας και πυρκαγιές:
Φυσικές καταστροφές ή εγκλήματα του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/7 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα του Μάο

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 26/7 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα του Μάο

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/7 Δημαρχείο 6μμ
Μην τα βάζετε με τον καιρό.
Οι ευθύνες για τον καύσωνα και τις πυρκαγιές είναι αλλού
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 26/7 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/7 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Μ.Μ.Ε και Επαναστατικός Τύπος
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσιανιάς

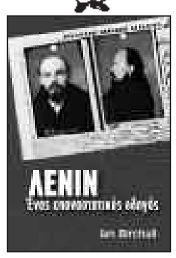
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Βενεζουέλα - Πού πάει η επανάσταση;

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Η δικτατορία τις 4ης Αυγούστου.
Υπάρχει φασιστική απειλή σήμερα;

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα του Μάο
Ομιλήτρια: Ελπίδα Καμπάνη

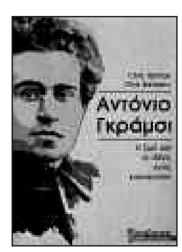

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14-16
(πίσω από Τιτάνια-Ρεξ)
τηλ.2105247584
marxistiko@yahoo.gr

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ ΚΕΝΤΡΟ 6932840030, Αμπελόκηποι 6973669298, **Στουρνάρη** *(Εξάρχεια)* 69480819082, **Βικτόρια** 6932751578, **Γκύζη** 6973669298, **Πατήσια** 6945549910, **Κυψέλη** 6972669983, **Γαλάτσι** 6937297138, **Κάτω Πετράλωνα** 6974601057, **Ανω Πετράλωνα** 6972825701, **Κεραμεικός** 6972231125, **Κουκάκι** 6948673638
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, Αγ. Δημήτριος 6974760178, **Ηλιούπολη** 6974760178, **Βύρωνας** 6976423861, **Ελληνικό** 6972201618, **Ν.Σμύρνη** 6972245308, **Π. Φάληρο** 6977249308, **Ιλίσια-Ζωγράφου** 6948266294, **Καλλιθέα** 6992287187, **Μοσχάτο** 6932043687
ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - **Πεύκη** 6972327931, **Μεταμόρφωση** 6949922269, **Χαλάνδρι** 6972238651, **Χολαργός-Ψυχικό** 6973050470, **Αγ. Παρασκευή** 6945125154, **Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια** 6932458155, **Ν. Ηράκλειο** 6947777158,
ΔΥΤΙΚΑ 6978671192, Αγ. Ανάργυροι-Μενίδι 6972032108, **Καματερό** 6945677808, **Ιλιον** 6934185231, **Πετρούπολη** 6973050590, **Περιστέρι** 6936742881, **Αιγάλεω** 6946937432
πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, **Κορυδαλλός** 6948840134, **Νίκαια** 6995482423, **Πασαλιμάνι** 6936926038, **Καλλίπολη** 6934052292, **Ν. Φάληρο-Καμίνια** 6944149451, **Πέραμα** 6977528970
ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, **ΕΜΠ** 6932751578, **ΝΟΜΙΚΗ** 6932015679, **ΦΛΣ** 6978559518, **Σχολές Θετικών Επιστημών** 6947602766, **Πάντειος** 6978650354, **ΑΣΚΤ** 6932594899, **ΤΕΙ Αιγάλεω** 6934185231, **ΤΕΙ Πειραιά** 6973347597
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802, Καλαμαριά 6937272845, **Τούμπα** 6944573975, **Χαριλάου** 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, **Νεάπολη- Συκιές** 6976595821, **Κέντρο** 6946123602, **Μαθητές** 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, **Νομική** 6948486377, **Πολυτεχνείο** 6978698795, **ΦΛΣ** 6978890468, **Καλών Τεχνών** 6977017070, **ΤΕΙ** 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, **Ιατρική** 6945677808, **Φιλοσοφική** 6946762169, **Χημικό** 6972311179, **Βιολογικών Εφαρμογών** 6977080222, **Μαθητές** 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, **ΤΕΙ** 6934020219
ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, **ΧΑΝΙΑ** 6972715314, **ΡΕΘΥΜΝΟ** 6934216811, **ΠΟΛΗ** 6934216811, **ΤΕΙ** 6947907826, **ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ** 6934165340, **ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ.** 6934216811,
ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 19/7
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ σταθμός Μετρό 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/7
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βείκου 7.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 7μμ
ΚΗΦΙΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ πλ.Περιβολάκι (Νεοσετ) 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 6μμ
ΤΟΥΜΠΑ πλ.Επταλόφου 6μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 6μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 6μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 6μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Όλγας 7.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/7
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 11πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 23/7
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ

εργατική αλληλεγγύη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: *ergatiki@otenet.gr*
Γραφεία: *Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια*
τηλ. *210 52 41001*, fax *210 52 27177*
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΠΡΙΝ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Rock Against Racism

Φέτος κλείνουν 30 χρόνια από την ίδρυση του Anti - Nazi - League (ANL) του Αντιναζιστικού Συνδέσμου στη Βρετανία το Νοέμβρη του 1977. Λίγους μήνες πριν, τον Αυγουστο του 1976, ένα μικρό κείμενο κάλεσμα δημοσιευτηκε στις δύο μεγάλης κυκλοφορίας μουσικές εφημερίδες (New Musical Express και Melody Maker) καθώς και στην εφημερίδα Σοσιαλιστής Εργάτης. Το κείμενο έλεγε:

"Οταν διαβάσαμε για τη συναλία του Ερικ Κλάπτον στο Μπέρμιγχαμ όπου υποστήριξε τον Ινοχ Πάουελ (ηγέτη του φασιστικού Εθνικού Μετώπου) κοντέψαμε να ξεράσουμε. Τι γίνεται Ερικ, έχεις εθιστεί τόσο πολύ στη Daily Express και έχεις χάσει τη μπάλα; Η μισή μουσική σου είναι μαύρη. Είσαι ο μεγάλος αποικιοκράτης της ροκ μουσικής. Είσαι καλός μουσικός, αλλά τι θα ήσουν χωρίς τα μπλούζ; Πρέπει να πολεμήσεις το ρατσιστικό δηλητήριο αλλιώς θα εκφυλιστείς μαζί με όλους τους λεφτάδες που κατέκλεψαν την ροκ κουλτουρα με τα μπλοκ επιταγών και τις πιστωτικές τους κάρτες. Θέλουμε να οργανώσουμε ένα κίνημα από τα κάτω ενάντια στο ρατσιστικό δηλητήριο μέσα στη μουσική. Ζητάμε την υποστήριξή σας στο "Rock Against Racism" (RAR) το "Ροκ ενάντια στο Ρατσισμό". Υ.Γ Ποιός σκότωσε το σερίφη Ερικ; Σίγουρα όχι εσύ".

Ηταν πραγματικά αδιανόητο ένας μουσικός αυτού του μεγέθους να διασκευάζει το "I shot the sheriff" του Μπομπ Μάρλευ και την ίδια στιγμή να διαμαρτύρεται για τους Τζαμαϊκανους και τους Ασιάτες που απειλούσαν την βρετανική καθαρότητα! Το ίδιο διάστημα ο **David Bowie** δήλωσε σε μια συνέντευξη στο Πλεϊ Μποϊ τη συμπάθειά του στο φασισμό αποκαλώντας τον απλά μια "ακραία μορφή εθνικισμού". Αργότερα, προσπαθώντας να συμμαζέψει τα ασυμάζευτα είπε ότι "σαν καλλιτέχνης ένοιωθα ότι κάτι ανάλογο υπήρχε στην ατμόσφαιρα της εποχής και έτσι πέρασε και μέσα στο γραψιμό μου".

Απειλή

Οι δικαιολογίες τους (ο Κλάπτον υποστήριξε αργότερα ότι για όλα έφταιγε ο εθισμός του στο αλκοόλ) ήταν γελοίες. Ομως η απειλή του φασισμού έκανε πραγματικά την εμφάνισή της στα μέσα στης δεκαετίας του 70 στη Βρετανία. Το "Ροκ ενάντια στο Ρατσισμό" δεν ήταν απλά μια κίνηση για να κριτικάρει τις ντίβες του ροκ. Μαζί με τον Αντιναζιστικό Σύνδεσμο οργάνωσαν ένα κίνημα που τσάκισε τη φασιστική απειλή.

Ενας από τους οργανωτές του από το Socialist Workers Party ο **Ρότζερ Χάντλ** θυμάται: *"ηταν μια τρομακτική περίοδος, έσκασε σαν βόμβα. Είχαμε μόλις βγεί από την απεργιακή έκρηξη του 1972-74 που ρίξαμε την κυβέρνηση των τόρυδων. Οι εργατικοί ήταν στην εξουσία και εμείς περιμέναμε να τελειώσει ο μήνας του μέλιτος για να πάρουν μπρός ξανά οι αγώνες. Και ξαφνικά αρχίσαμε να βλέπουμε κόσμο να κυκλοφορεί στους δρόμους με σβάστικες".*

Το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ το 1978 στο Λονδίνο. Στη σκηνή οι Clash

Το 1976 οι Εργατικοί άνοιξαν μια τεράστια επίθεση ενάντια στο κοινωνικό κράτος και στα δικαιώματα των εργαζομένων με περικοπές στους μισθούς, απολύσεις. Η δυσαρέσκεια ήταν μεγάλη. Το "Εθνικό Μέτωπο" το φασιστικό κόμμα του πρώην βουλευτή των Τόρυδων Ινοχ Πάουελ έτρεξε να ρίξει τις ευθύνες στα εκατομμύρια των μεταναστών πρώτης και δεύτερης γενιάς από τις πρώην αποικίες, την ίδια στιγμή που οι οργανωμένες συμμορίες του άρχισαν να τριγυρνάνε στις γειτονιές τους και να σπέρνουν τον τρόμο. Η **Μάργκαρετ Θάτσερ** δήλωνε: *"ο λαός φοβάται ότι αυτή η χώρα έχει αρχίσει να βαλτώνει από ανθρώπους διαφορετικής κουλτούρας και γι αυτό αρχίζει να γίνεται εχθρικός σε όσους περνάνε τα σύνορα".* Με τέτοια κάλυψη το Εθνικό Μέτωπο κατάφερε να πάρει πάνω από 100.000 ψήφους το 1976 στις τοπικές εκλογές στο Λονδίνο. Σε κάποιες περιοχές τα ποσοστά του έφταναν να διεκδικούν ακόμα και την πρώτη θέση από τους Εργατικούς ή τους Τόρυδες.

Η ανταπόκριση στο κάλεσμα για την ίδρυση του R.A.R ήταν άμεση. Την επόμενη μέρα εκατοντάδες ανταποκρίθηκαν δηλώνοντας ότι θέλουν να συμμετέχουν στην καμπάνια. Μέσα σε λίγους μήνες το RAR μπορούσε να οργανώνει συναυλίες ενάντια στο ρατσισμό τοπικά σε διάφορες γειτονιές του Λονδίνου και όλης της χώρας. Χωρίς να έχουν την παραμικρή στήριξη από τα μίντια ή οποιαδήποτε επίσημο θεσμό εκατοντάδες νέοι έρχονταν να οργανώσουν και να πάρουν μέρος στα γεγονότα του RAR. Οι μουσικοί και οι καλλιτέχνες που συμμετείχαν ήταν στην πλειοψηφία τους άσημοι, μαύροι μετανάστες που έπαιζαν ρέγκε, πάνκ ροκ μπαντες που έκαναν τα πρώτα τους βήματα, αλλά και εναλλακτικοί καλιτέχνες του θεάτρου, εικαστικοί, ποιητές του δρόμου.

Συναυλίες

Οι 50ρηδες σήμερα Μάντνες και ο Ελβις Κοστέλλο που έπαιξαν αυτό το μήνα στην Αθήνα συμμετείχαν σε ιστορικές συναυλίες κάτω από τα πανώ του R.A.R. Οι πρώτοι μάλιστα ανήκαν σε μια σειρά από μπαντες που συγκρούστηκαν και αποκήρυξαν μερίδα του κοινού τους που ήταν σκίνχεντς και υποστηρικτές των φασιστών. Ολόκηρη η πανκ, σκα και ρέγκε σκηνή της Βρετανίας έγινε ένα μέσα στις συναυλίες του RAR - οι Clash, οι UB 40, o Billy Idol, οι ASWAD, οι Specials, οι Steel Pulse, οι Tom Robinson Band και αναρίθμητοι άλλοι συμπαρασύροντας ακόμα και αστέρες της γενιάς των 60ς σαν τον Pete Towshend των WHO.

Η πολιτική δράση ενάντια στο ρατσισμό ανακάτευε τη ρέγκε με το πανκ, την ποίηση του Μαγιακόφσκι και του Σέλλευ με τον τραχύ και ακατέργαστο ήχο. *"Το 1976 πήρα τον Johnny Rotten από τους SEX PISTOLS και τον Στράμμερ από τους CLASH σε ένα μπαράκι που έπαιζαν ζωντανή ρέγκε. Ηταν από τις πρώτες λευκές φάτσες που μήκαν σε αυτό το κλαμπ"* θυμάται **dj Don Letts** από το RAR. *"Η πρώιμη πανκ είχε σαφείς επιρροές από τη ρέγκε".*

Το 1976 κυκλοφορεί το τραγούδι των SEX PISTOLS **"God save the queen"**. Απαγορεύεται από την κυβέρνηση, αλλά πριν προλάβει να αποσυρθεί από τα δισκοπωλεία έχει ήδη εξαντληθεί και γίνεται νο 1. Οταν δημοσιεύονται τα βρετανικά τσάρτ η πρώτη θέση μένει κενή, αλλά εκείνες τις μέρες δεν υπάρχει νέος που να μην τραγουδάει τους πρώτους στίχους του τραγουδιού: *"ο θεός σώζει τη βασίλισσα και το φασιστικό της καθεστώς".*

Το αντιρατσιστικό κίνημα φουσκώνει.Οταν τον Αυγουστο του 1977 το Εθνικό Μέτωπο καλεί σε πορεία στο Λιούισαμ στο Λονδίνο για να το "καθαρίσει από τους μετανάστες" οργανώνεται αντισυγκέντρωση με στόχο να διαλύσει τη συγκέντρωση των φασιστών. Συμμετέχουν χιλιάδες κόσμου μετανάστες και μη που συγκρούονται με την έφιππη αστυνομία που προφυλάσσει τους ναζί και καταφέρνουν τελικά να μην επιτρέψουν τη διαδήλωση των φασιστών. Ηταν μια μεγάλη νίκη που έδωσε αυτοπεποίθηση σε χιλιάδες αντιρατσιστές ότι μπορούμε να σπάσουμε την τρομοκρατία στο δρόμο.

Τρεις μήνες αργότερα δημιουργείται ο **Αντιναζιστικός Σύνδεσμος** ANL που μαζί με το RAR γίνονται οι δύο πυλώνες του κινήματος. Τη μάχη του Λιούισαμ ακολουθούν και άλλες. Το 1978 μετά από μια ρατσιστική δολοφονία (καταγράφηκαν 36 τέτοιες το διάστημα 1976-81) στο Μπρικ Λεϊν του Λονδίνου ακολούθησαν μαζικές διαδηλώσεις, απεργία και σταμάτημα κάθε δραστηριότητας σε όλη την περιοχή. Κάθε φορά που οι φασίστες προσπαθούν να ελέγξουν τους δρόμους βρίσκουν μπροστά τους μαζικές αντισυγκεντρώσεις.

Τον Απρίλη του 1978 εκατοντάδες χιλιάδες συμμετέχουν στο αντιρατσιστικό φεστιβάλ που οργανώνεται στο Victoria Park στο Λονδίνο και ακολουθούν και άλλα ανάλογα σε όλη τη χώρα. Το RAR κυκλοφορεί δική του εφημερίδα και οι εκπαιδευτικοί του ANL κυκλοφορούν την κονκάρδα "καθηγητές ενάντια στους ναζί". Την ιδέα ακολουθούν οι ανθρακωρύχοι, οι ηλεκτρολόγοι, οι πυροσβέστες και στο τέλος κάθε κλάδος. Σε λίγο ο καθένας φτιάχνει τη δικά του κονκάρδα, κυκλοφορούν οι "χορτοφάγοι ενάντια στους ναζί", "οι θαμώνες της τάδε παμπ ενάντια στους ναζί", "οι μεθύστακες ενάντια στους ναζί"! Και αντίστροφα αντιρατσιστές συμπαραστέκονται σε απεργιακές φρουρές των πυροσβεστών και άλλων κλάδων που έβγαιναν σε κινητοποιήσεις.

Κίνημα

Δημιουργώντας ένα μαζικό πλατύ κίνημα ενάντια στο φασισμό και εμποδίζοντας ταυτόχρονα τους ναζί να κάνουν - αυτό που έλεγε ο Χίτλερ - να ελέγξουν τους δρόμους, στις εκλογές του 1979 το Εθνικό Μέτωπο έχασε μεγάλο μέρος της επιρροής του και πάτωσε. Ηταν μια μεγάλη νίκη που έβαλε τους φασίστες στην άκρη και έδειξε ότι όταν οι εργαζόμενοι παλεύουν μαζί ανεξάρτητα από χρώμα, εθνικότητα, θρησκεία γίνονται τεράστια δύναμη.

Ανάμεσα στα ιδρυτικά μέλη του Ροκ Ενάντια στο Ρατσισμό και του Αντιναζιστικού Συνδέσμου ήταν μέλη του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στη Βρετανία, αλλά και άλλοι αγωνιστές της γενιάς του '68. Ηταν πρωτοβουλίες που ξεκίνησαν από ανθρώπους με αναφορά την ανατροπή του καπιταλισμού, αλλά χωρίς στενούς όρους και προϋποθέσεις. Οπως λέει ο **David Widgery** από τους ιδρυτές του RAR και του ANL, *"ο συγκεκριμένοι τίτλοι επιλέχθηκαν ώστε να είναι όσο πιο ανοιχτοί γίνεται. Θέλαμε ένα κίνημα "αντί" και όχι ένα κίνημα "υπέρ" γιατί θα χάναμε πολύ χρόνο σε αντιπαραθέσεις διαφωνώντας πάνω στα οράματα".* Αυτή η τακτική ενέπνευσε ένα μαζικό κίνημα δημιουργώντας μια δυναμική που ανάγκασε ακόμα και αριστερά κομμάτια του Εργατικού Κόμματος να έρθουν σε κόντρα με την ηγεσία τους και να στηρίξουν το αντιρατσιστικό κίνημα και απομόνωσε τελικά τους φασίστες.

Η εμπειρία εξακολουθεί να είναι επίκαιρη καθώς η λιτότητα, ο πόλεμος και ο ρατσισμός της άρχουσας τάξης ανοίγουν δρόμους σε φασίστες, όπως πχ ο Καρατζαφέρης στην Ελλάδα, να δημαγωγούν και να απειλούν ότι έρχεται η ώρα τους. Αν καταφέραμε να τους σταματήσουμε το 70 στη Βρετανία σε συνθήκες ύφεσης του κινήματος, η νέα αντικαπιταλιστική αριστερά που γεννιέται έχει τη δύναμη να κάνει το ίδιο σήμερα.

Γιώργος Πίττας

Ανάστατοι οι Γιατροί

Προκήρυξη που κυκλοφορεί η Πρωτοβούλια ΓΕΝΟΒΑ- Νυστέρι στους Νοσοκομειακούς Γιατρούς

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΕΝΟΒΑ-ΝΥΣΤΕΡΙ

Να σταματήσουμε το πραξικόπημα Υπουργείου- ΟΕΝΓΕ!
Απορρίπτουμε τα παζάρια και τις πέτσινες υποσχέσεις.
Διεκδικούμε τα αιτήματά μας με κινητοποιήσεις και απεργίες.
Όλοι στην παράσταση διαμαρτυρίας στο γενικό συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ Πέμπτη 19/7 και ώρα 14.00

Με ένα μπαράζ συναντήσεων και διαλόγου το τελευταίο δίμηνο, το Υπουργείο Υγείας και η ηγεσία της ΟΕΝΓΕ επιχειρούν την υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας για τους γιατρούς, κάτι που θα αποτελέσει ταφόπλακα για τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας στα δημόσια νοσοκομεία. Με απίστευτο θράσος και περιφρόνηση για την τραγική υποχρηματοδότηση και περικοπές στο ΕΣΥ , ο "ατσαλάκωτος" Αβραμόπουλος προτείνει 7 σημεία συμφωνίας με την Ομοσπονδία.

Για τον πρώτο χρόνο της συλλογικής σύμβασης και προκειμένου να καλυφθεί το εφημεριακό έργο, θα ενσωματωθεί το κονδύλι των εφημεριών στις τακτικές αποδοχές και ένα μέρος στο βασικό μισθό. Για το δεύτερο χρόνο , οι παραπάνω αποδοχές θα αντιστοιχούν σε 48ωρη εβδομαδιαία εργασία και ο παραπάνω εργάσιμος χρόνος θα αμείβεται ως υπερωρία. Πρόκειται για πρόκληση: Μετατρέποντας το κονδύλι των εφημεριών σε επίδομα εφημέρευσης, προκύπτει μείωση μισθών , αφού η υπερωρία φορολογείται με 20% και οι τακτικές αποδοχές με 40%.Πίσω από την ανακατανομή των κονδυλίων, καταργείται η εφημερία ως υπερωρία, οι γιατροί θα έχουν πετσοκομμένους μισθούς, ενώ το Υπουργείο απορρίπτει το αίτημα των κινητοποιήσεων του Δεκέμβρη-Γενάρη για 1600 ευρώ στον ειδικευόμενο.

Θα γίνουν προσλήψεις 4.500 γιατρών μέχρι το 2010, από τις οποίες 1000 το 2007. Κοροϊδία και ανέκδοτο, τη στιγμή που ο προϋπολογισμός δεν περιλαμβάνει κανένα πρόσθετο κονδύλι για προσλήψεις, ενώ πολλά νοσοκομεία έχουν απλήρωτες εφημερίες από το Γενάρη! Την ίδια στιγμή σχεδιάζεται περικοπή εφημεριών (Ερυθρός, Ιπποκράτειο, Τζάνειο κτλ.) , όπως καταγγέλλει η ΕΙΝΑΠ.

Προωθείται η εξέλιξη και το πολυδιευθυντικό σύστημα με συντονιστή διευθυντή. Είναι πρόκληση, την ίδια ώρα που προσλήψεις σε επιμελητές Β έχουν να γίνουν χρόνια και το προσωπικό εργάζεται 90-100 ώρες την εβδομάδα, θέτοντας σε κίνδυνο την περίθαλψη των ασθενών.

Σύμβαση στα πλαίσια της κοινοτικής νομοθεσίας, δηλαδή ελαστικοποίηση του ωραρίου και των σχέσεων εργασίας. Ο θεσμός του επικουρικού γιατρού είναι αποτέλεσμα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών στην υγεία.

Η αξιοπιστία του Υπουργείου είναι ίδια με αυτή της κυβέρνησης της Ν.Δ που έφερε την καταστροφή της Πάρνηθας , τα black-out στα νοσοκομεία και τη λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων: είναι η πολιτική της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων και της άγριας κερδοσκοπίας σε όλους τους τομείς.

Απέναντι σε αυτή την πρόκληση , η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΕΝΓΕ (με τις παρατάξεις της ΔΗΚΝΥ-ΠΑΣΚΕ-ΑΕΓ) τρέχει να δώσει σωσίβιο στον Αβραμόπουλο, την ίδια ώρα που υπάρχει οργή και αγανάκτηση στα νοσοκομεία για τις απλήρωτες εφημερίες και τις ελλείψεις προσωπικού. Είναι απαράδεκτο για συνδικαλιστές της ΟΕΝΓΕ να μπαίνουν σε παζάρια με το Υπουργείο, χωρίς καμία νομιμοποίηση της βάσης και με περιφρόνηση προς τις αποφάσεις των Γ.Σ.

Χρειάζεται να δώσουμε άμεσα απάντηση! Να πολιορκήσουμε το Γενικό συμβούλιο και να απαιτήσουμε να αποσυρθεί η ομοσπονδία από το διάλογο.

Πρέπει να πιάσουμε το νήμα των κινητοποιήσεων που γίνανε και συνεχίζουν σε μια σειρά νοσοκομεία και να τις γενικεύσουμε. Να οργανώσουμε γύρο Γενικών Συνελεύσεων , όπου γιατροί, νοσηλευτές και λοιπό προσωπικό θα μπούμε σε μια μάχη διαρκείας απέναντι στο Υπουργείο και τους συμβιβασμούς της ηγεσίας. Να διεκδικήσουμε τα αιτήματα που διαμορφώθηκαν από τις Γ.Σ:

- 1600 ευρώ για τον πρωτοδιοριζόμενο στα νοσοκομεία
- μαζικές προσλήψεις ιατρικού-νοσηλευτικού-λοιπού προσωπικού
-- ανθρώπινο ωράριο, πενθήμερο , εξάωρο τακτικό πρωινό + 1 ενεργός εφημερία για ειδικούς και ειδικευόμενους
- σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων και ΣΔΙΤ και κάθε μορφής ελαστικής απασχόλησης
- να επιστραφούν τα κλεμμένα από το ΤΣΑΥ, ίδια ασφαλιστικά δικαιώματα για τους γιατρούς που ασφαλίστηκαν μετά το 1993
- δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας για όλους, όχι στη λεηλασία των φαρμακευτικών εταιρειών

Για να νικήσουμε σε αυτές τις μάχες, χρειαζόμαστε μια νέα αριστερά στα νοσοκομεία: που να οργανώνει από τα κάτω τον κοινό αγώνα γιατρών-νοσηλευτών, να απορρίπτει τους συμβιβασμούς της ηγεσίας, να συντονίζεται με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα και να δίνει αντικαπιταλιστική προοπτική.

Το Νυστέρι σας καλεί να δώσουμε μαζί αυτές τις μάχες!

Επικοινωνία:Σταυρίδης Θανάσης 6973669298,
Κούτρας Γιάννης 6976595821

Υπόγειες γραμμές για να σωθούν ζωές

Την πλήρη υπογειοποίηση των γραμμών του ΟΣΕ όπου αυτές διέρχονται μέσα από τον αστικό ιστό, διεκδικεί η Πρωτοβουλία Κατοίκων του 3ου Διαμερίσματος, καταγγέλοντας τον υπουργό Μεταφορών και το δήμαρχο Αθηναίων για εγκληματική πολιτική καθώς οι ανύπαρκτες για τους πεζούς διαβάσεις βάζουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές. Την περασμένη Τρίτη 10 Ιούλη μια 19χρονη κοπέλα από το Βοτανικό παραλίγο να βρει τραγικό θάνατο, όταν χτυπήθηκε από διερχόμενο συρμό του Προαστιακού την ώρα που περνούσε τις γραμμές του ΟΣΕ στο ύψος του σταθμού "Κεραμεικός" του μετρό.

"Δεν θεωρούμε το γεγονός 'ατύχημα' αλλά προμελετημένο έγκλημα" αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία, "Καταγγέλουμε σαν κύριους υπεύθυνους: - τον Υπουργό Μεταφορών Μιχάλη Λιάπη - τον Δήμαρχο Αθηναίων Νικήτα Κακλαμάνη για τον τρόπο που έχουν δρομολογήσει το έργο του ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΥ (επίγειο και όχι υπόγειο), για την πλήρη αδιαφορία τους για τον κίνδυνο ζωής που διατρέχουμε όλοι μας από την ανυπαρξία διαβάσεων με προδιαγραφές στοιχειώδους ασφάλειας. Στη συνείδησή μας είναι πλέον κατηγορούμενοι για εγκλήματα εκ προμελέτης και κατά συρροή σε βάρος των κατοίκων".

"Την ίδια ημέρα, αυθόρμητα, εκατοντάδες κάτοικοι από τον Κεραμεικό, το Γκάζι, το Ρουφ, το Μεταξουργείο συγκεντρωθήκαμε στο σημείο του ατυχήματος και αποκλείσαμε τις γραμμές μέχρι αργά το βράδυ", μας είπε ο **Σπύρος Στάικος**, "Αποφασίσαμε ότι θα συνεχίσουμε την επόμενη ημέρα και πράγματι ακόμα περισσότερος κόσμος συγκεντρώθηκε και έκλεισε με αυτοσχέδια φράγματα τις γραμμές. Παρά την προκλητική εμφάνιση της αστυνομίας και την προσπάθειά της να μας εμποδίσει, κανείς δεν έκανε πίσω. Είναι φανερό ότι οι κινητοποιήσεις μας έχουν τρομάξει την κυβέρνηση και τους υποστηρικτές της. Αργά το βράδυ και ενώ η συγκέντρωση διαλυόταν, τρεις τραμπούκοι με γκλοπ χτύπησαν τρία άτομα από τη συγκέντρωση ενώ η αστυνομία παρακολουθούσε λίγα μέτρα παρακάτω.

Παρά την προσπάθεια τρομοκρατίας μας, όλοι είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε. Την Δευτέρα 16 Ιουλίου πραγματοποιήσαμε νέα μαζική κινητοποίηση κοντά στο σταθμό του μετρό στον Κεραμεικό, ενώ κάναμε και διαδήλωση ως την Ιερά Οδό την οποία και αποκλείσαμε.

Η υπογειοποίηση των γραμμών, πέρα από αίτημα των κατοίκων σε όλη την Αθήνα, είναι και απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (3520/06). Η κυβέρνηση όμως αρνείται να το κάνει πράξη γιατί τα κονδύλια είναι μεγάλα και το αναβάλλει πάντα για αργότερα. Αντίθετα ετοιμάζει να κλείσει τις διαβάσεις πεζών και να τις χτίσει που σημαίνει ότι θα ψάχνουμε ώρες να βρούμε διάβαση. Το ίδιο θέλει να κάνει και με τις διαβάσεις αυτοκινήτων αφήνοντας μία ή δύο ανοιχτές, με αποτέλεσμα μποτιλιαρίσματα και έξτρα καυσαέριο στις γειτονιές μας αφού οι οδηγοί θα κάνουν κύκλους για να βρουν διάβαση. Εμείς αντίθετα διεκδικούμε ο χώρος που θα απελευθερωθεί από την υπογειοποίηση των γραμμών να γίνει χώρος κοινόχρηστου πρασίνου. Η επιτυχία των μέχρι τώρα κινητοποιήσεών μας δείχνει ότι θα συνεχίσουμε το ίδιο δυναμικά απέναντι σε μια κυβέρνηση που από την Πάρνηθα μέχρι τους δρόμους αυτής της πόλης, καταστρέφει το περιβάλλον και βάζει τα κέρδη πάνω από τις ανθρώπινες ζωές".

Το "ανθρώπινο λάθος" είναι της κυβέρνησης

Την Πέμπτη 12 Ιούλη, δυο τρένα, μια εμπορική αμαξοστοιχία του ΟΣΕ και μια του Προαστιακού, συγκρούστηκαν μετωπικά στο δίκτυο της Αθήνας, στους Αγίους Ανάργυρους. Πενήντα τρεις επιβάτες τραυματίστηκαν ευτυχώς όλοι ελαφρά. Ο Λιάπης, που δεν έχει σταματήσει τους τελευταίους μήνες να κόβει κορδέλες και να φωτογραφίζεται σε τρένα, επισκέφτηκε τους τραυματίες στα νοσοκομεία, μιλώντας για ένα «ανθρώπινο λάθος» και «διερεύνηση των ευθυνών». Ομως, αυτός κι η κυβέρνησή του είναι υπεύθυνοι για αυτό το ατύχημα.

Ο **Σταμάτης Λαγός**, μέλος του ΔΣ της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικών λέει στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Τα τελευταία χρόνια υπάρχει ένα πρόγραμμα εκσυγχρονισμού του ΟΣΕ που συγχρηματοδοτείται κι από την Ε.Ε. το οποίο όμως καρκινοβατεί, με αποτέλεσμα να μην προχωρά η τηλεδιοίκηση-σηματοδότηση. Εχουμε αύξηση των αμαξοστοιχιών, ο προαστιακός έχει σημάνει αύξηση των δρομολογίων.

Η διοίκηση χωρίς να έχει τελειώσει έργα αυξάνει τα δρομολόγια. Αυτό οδηγεί σε καταπόνηση του προσωπικού και μείωση της ασφάλειας των δρομολογίων. Κάθε υπάλληλος που συνταξιοδοτείται δεν αναπληρούται. Αναγκάζονται οι εργαζόμενοι να δουλεύουν επί τριάντα μέρες συνεχώς, με 10ωρα και 12ωρα. Αυτές είναι οι κυριότερες αιτίες του δυστυχήματος, προφανώς η οποία προσωπική ευθύνη θα αναδειχθεί από την ΕΔΕ που διεξάγεται, αλλά οι αιτίες είναι αυτές που ανέφερα. Για παράδειγμα, στο κλάδο των σταθμαρχών λείπουν 250 σταθμάρχες. Το προσωπικό του κλάδου αυτού δεν μπορεί να πάρει άδειες, τις αναπαύσεις τους τις εργάζονται.

Η διοίκηση παρουσιάζει μια εικονική πραγματικότητα για το σιδηρόδρομο ενώ η αλήθεια είναι ότι τίποτα δεν πάει καλά. Πριν ένα μήνα ο κ. Λιάπης εγκαινίασε τη γραμμή του προαστιακού προς τον Πειραιά. Αλλού αυτή η γραμμή είναι μονή αλλού διπλή, οι συνάδελφοι πρέπει να κάνουν περίπλοκες διαδικασίες. Σε όλο το μήκος αυτής της γραμμής δεν υπάρχει σηματοδότηση που εξασφαλίζει ακριβώς αυτό: ό,τι ανθρώπινο λάθος να γίνει το ηλεκτρονικό σύστημα το επισημαίνει έγκαιρα.»

ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ ΓΗΣ
Δίπλα στους Τραπεζίτες οι Δεσποτάδες

Στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης (Ν 775), ο Χρήστος Μπαξεβάνης αναφέρθηκε στα ζητήματα της αστυνομικής βίας και της κρατικής καταστολής δίνοντας έμφαση στην ελληνική περίπτωση και τονίζοντας την επικαιρότητα της συζήτησης σχετικά με τους ιδεολογικούς και κατασταλτικούς μηχανισμούς. Οπως όμως το σύγχρονο κράτος μπορεί να επιτελεί ταυτόχρονα οικονομικές, ιδεολογικές και κατασταλτικές λειτουργίες, το ίδιο κάνουν και μηχανισμοί όπως η εκκλησία τουλάχιστον στο οικονομικό και ιδεολογικό επίπεδο και μάλιστα σε διαπλοκή με το ίδιο το κράτος.

Συγκεκριμένα, πρόσφατα παραχωρήθηκαν με άκρα μυστικότητα στη Μονή Βατοπεδίου του Αγίου Ορους δημόσιες εκτάσεις σε διάφορες περιοχές της χώρας. Ποιος ήταν ο λόγος; Η αναγνώριση από το κράτος της κυριότητας της εν λόγω Μονής επί των παραλίμνιων εκτάσεων της Λίμνης Βιστονίδας στη Θράκη. Η κυριότητα της Μονής προέκυψε από χρυσόβουλο του Βυζαντινού Αυτοκράτορα το 1090μΧ. Πρόκειται για μια έκταση αξίας 60 εκατομμυρίων ευρώ της οποίας το κράτος δέχτηκε την ανταλλαγή με ακίνητα "φιλέτα" σε περιζήτητες περιοχές της Ανατολικής Θεσσαλονίκης, Καβάλας κλπ. τα οποία παραχωρήσε με βάση την αντικειμενική τους αξία και όχι με βάση την πραγματική εμπορική αξία τους.

Ακόμα πιο τραγικό είναι το γεγονός ότι στο Δήμο Μίκρας στο Νομό Θεσσαλονίκης σε έκταση που παραχωρήθηκε με αυτό τον τρόπο στη Μονή επρόκειτο να χτιστεί Νοσοκομείο για να καλύψει τις ανάγκες των κατοίκων της περιοχής. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης κατήγγειλε το γεγονός με ψήφισμά του το οποίο μεταξύ άλλων καλεί την Εισαγγελία Θεσσαλονίκης "να διερευνήσει σε βάθος το μεγάλο αυτό σκάνδαλο", διερωτάται "ποιοι τελικά επωφελήθηκαν από την τεράστια υπεραξία των ακινήτων που διατέθηκαν ήδη ή θα διατεθούν περαιτέρω σε ιδιώτες" και δηλώνει ότι "οι δημόσιες εκτάσεις τόσο στο νομό Θεσσαλονίκης όσο και σε όλη την Ελλάδα είναι απαραίτητες για χώρους πρασίνου, σχολεία, αθλητικές εγκαταστάσεις κλπ και για χρήση από τους κατοίκους των τοπικών κοινωνιών".

Την επόμενη φορά που η κυβέρνηση Καραμανλή θα πει ότι δεν υπάρχουν χρήματα για κοινωνικές δαπάνες, ας θυμόμαστε όλοι και όλες ότι το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Δημοσίων Κτημάτων δεν προέβαλε δικαιώματα κυριότητας στις εν λόγω εκτάσεις, οι οποίες είχαν εγκαταλειφθεί πριν από αιώνες και εδώ και δεκαετίες έχουν δοθεί σε ακτήμονες αγρότες ή είναι απαραίτητες για τους κατοίκους των πόλεων ή χωριών που έχουν κτισθεί πάνω τους με την πάροδο χιλίων χρόνων. Και όλα αυτά χωρίς να υπάρχει καν δικαστική απόφαση αναγνώρισης. Ο Δικηγορικός Σύλλογος στην παραπάνω ανακοίνωσή του επισημαίνει ότι "οι πιστοί προσβλέπουν στις Μονές ως φάρους της Ορθοδοξίας και όχι ως κτηματομεσίτες και εμπόρους γης". Είναι ωστόσο σίγουρο ότι θα χρειαστεί να αναλάβουν τα κινήματα των τοπικών κοινωνιών την ευθύνη του αγώνα για να περιορίσουν τους Ιεράρχες και να βάλουν τις ζωές όλων μας πάνω από τα κέρδη των δεσποτάδων.

Μπάμπης Κουρουνδής,
μέλος της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ
Και στον Πειραιά

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τη Τρίτη 10/7 πραγματοποιήθηκε ανοιχτή αντικαπιταλιστική συνέλευση στον Πειραιά, με θέμα τη συμμετοχή της ριζοσπαστικής αριστεράς στις εκλογές. Τη συνέλευση παρακολούθησαν 60 άτομα, ενώ ενδεικτική της διάθεσης, είναι η συμμετοχή στη συζήτηση, αφού έγιναν πάνω από 20 τοποθετήσεις.

Ο Σ. Δημητρακόπουλος δάσκαλος τόνισε τα διδάγματα από την απεργία των δασκάλων και τις μάχες των φοιτητών, καθώς και την ανάγκη η πρωτοβουλία να πάρει άμεσα μορφή και περιεχόμενο ώστε να ανοιχτεί στον κόσμο. Εκ μέρους της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, ο Π. Τσελεπής, είπε για το ρόλο που έπαιξε η αντικαπιταλιστική αριστερά στις μάχες του περασμένου χρόνου και έδωσε ιδιαίτερη έμφαση σε ζητήματα ρατσισμού. Ο Μ. Δελαγραμμάτικας από το ΝΑΡ, ενώ ξεκίνησε μιλώντας για μεγάλους αγώνες που κλόνισαν το πολιτικό σκηνικό, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αγώνες θα πρέπει να δοθούν ξέχωρα από από τη ΓΣΕΕ.

Απο τη μεριά του ΣΕΚ ο Σ.Κοσκινάς μιλώντας για τα μέτωπα ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό τον πόλεμο, την καταστροφή του περιβάλλοντος ,ανέδειξε την ανάγκη η αντικαπιταλιστική αριστερά να μπει μπροστά ενωτικά και να δώσει προοπτική στον κόσμο που αγωνίζεται, ενώ τόνισε ότι είναι επιτακτικό να μπει το ΛΑΟΣ στο περιθώριο. Ο Π.Ράπτης από την ΑΡΑΝ μίλησε για το θετικό ρόλο των συνελεύσεων στις γειτονιές και κατέληξε με την πρόταση ότι οι συνιστώσες που οργανώνουν το εγχείρημα πρέπει να βρουν τα σημεία σύγκλισης και όχι να προτάσσουν τις διαφορές τους. Στον ίδιο τόνο ο Γιώργος από την ΑΡΑΣ μίλησε για τη σπουδαιότητα της συζήτησης που άνοιξε με αφετηρία την 9 Ιούνη, καθώς και ότι ήρθε ως προϊόν της ενότητας που σφυρηλατήθηκε στους αγώνες. Ο Θ.Διαβολάκης ανένταχτος, ξεκίνησε περιγράφοντας το πολιτικό σκηνικό με πολέμους και καταστολή, αλλά και όχι στο Ευρωσύνταγμα, τις απεργίες και τις καταλήψεις και κατέληξε λέγοντας ότι η μαχητικότητα του κόσμου βάζει στην αντικαπιταλιστική αριστερά το καθήκον να δώσει τις μάχες σε ολα τα πεδία, καθώς και σ' αυτό των εκλογών.

Δυστυχώς όταν τελείωσε η συζήτηση οι σύντροφοι του ΝΑΡ αποφάσισαν ότι δεν τους εκφράζει την πρόταση κειμένου που κατατέθηκε στο προεδρείο (ενώ το είχαν υπόψην τους μία βδομάδα πριν και δεν είχαν εκφράσει καμία διαφωνία) και μοίρασαν κείμενο του ΜΕΡΑ. Στη συνέχεια άρχισαν να μακρυγορούν, οδηγώντας τον περισσότερο κόσμο να αποχωρήσει. Ετσι μετά τη 1 το βράδυ και ενώ είχαν απομείνει 6-7 άτομα αποφασίστηκε ότι η συνέλευση δεν μπορούσε να καταλήξει σε ένα ενιαίο κείμενο.

Μάνος Σπυρόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Περίπου 50 άτομα, συμμετείχαν στην αντικαπιταλιστική συνέλευση της τοπικής πρωτοβουλίας Κορυδαλλού –Νίκαιας την Τετάρτη 11 Ιούλη, στο Πνευματικό Κέντρο Κορυδαλλού. Αν και ήταν η τελευταία του γύρου των συνελεύσεων που έγιναν στις γειτονιές μετά την 9 Ιούνη, η σύνθεση του κόσμου που συμμετείχε ήταν ενδεικτική της δυναμικής που έχει η Πρωτοβουλία για το ενωτικό κατέβασμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εκλογές.

Τη συζήτηση άνοιξε η Αφροδίτη Χριστοδουλάκου από την ΑΡΑΝ που μίλησε για την πολιτική συγκυρία που διαμορφώθηκε την τελευταία χρονιά, μετά τις μάχες του φοιτητικού κινήματος και για την αναγκαιότητα αυτό το κίνημα να βρει την πολιτική του έκφραση και στο επίπεδο των εκλογών. Στη συνέχεια η Κατερίνα Θωίδου από το ΣΕΚ, ότι η ΝΔ ήθελε να παίξει το χαρτί των πρόωρων εκλογών για να αποστομώσει τις «μειοψηφίες» που αντιστέκονται στις μεταρρυθμίσεις αλλά βρίσκεται στριμωγμένη από την οργή του κόσμου για τις πυρκαγιές και ότι χρειάζεται η ριζοσπαστική αριστερά να εμφανιστεί σαν ένα ενιαίο ρεύμα που θα εκφράσει όλο τον κόσμο που αντιστάθηκε.

Ο Βασίλης Αρβανίτης, πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων Κορυδαλλού Αγ. Βαρβάρας είπε ότι στη διάρκεια της απεργίας στις εκδηλώσεις που είχαν οργανωθεί στις γειτονιές μαζί με τους συλλόγους γονέων συμμετείχε πάνω από 3000 κόσμος και ότι η Πρωτοβουλία χρειάζεται να αντιστοιχίζεται με αυτό τον κόσμο. Ενώ άσκησε κριτική στις συνιστώσες που επέλεξαν να μην είναι μέσα στην πρωτοβουλία λέγοντας: «Κάποιοι που μιλούν στο όνομα του Μαρξ καλό θα είναι να τον ξαναδιαβάσουν. Ο Μαρξ συμβούλευε την εργατική τάξη όταν έχει να επιλέξει ανάμεσα στους συντηρητικούς και στους φιλελεύθερους να επιλέγει τους φιλελεύθερους και να ετοιμάζει το σκοινί που θα τους κρεμάσει. Ενώ αναφερόμενος στο πρόσφατη απεργία των δασκάλων τόνισε ότι υπάρχουν συγκεκριμένες ευθύνες γιατί αυτό το κίνημα δεν έγινε πανεκπαιδευτικό.

Η Νατάσσα Βαμβακάρη εργαζόμενη στο Δήμο Νίκαιας, θύμισε τους αγώνες που έδωσαν η συμβασιούχοι κόντρα στην πολιτική αυτής και της προηγούμενης της κυβέρνησης αλλά και της Δημοτικής αρχής που στηρίζεται από το ΚΚΕ, η οποία προχώρησε το 2003 σε απολύσεις 220 συμβασιούχων. «Οι εργαζόμενοι του Δήμου Νίκαιας έχουμε καταλάβει ότι μόνο με τους αγώνες μας μπορούμε να νικάμε», τόνισε. «Ηρθε η ώρα να χτίσουμε μία νέα αριστερά που να τους στηρίζει, που να παλεύει για μόνιμη και σταθερή δουλειά και για κατάργηση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου». Η Μερόπη από την Ιατρική Αθήνας, τόνισε ότι η πρωτοβουλία δεν έχει ορίζοντα τις εκλογές, ότι χρειάζεται να μιλάμε με απλό τρόπο στον κόσμο και να θυμίσουμε τις νίκες που έχει κατακτήσει το κίνημα όπως οι φοιτητικές καταλήψεις.

Η συνέλευση κατέληξε στη διαμόρφωση κειμένου που καλεί στην διαδήλωση της ΔΕΘ με ένα ενιαίο μπλοκ και αποφάσισε επίσης να μεταφέρει τη συζήτηση στην πανελλαδική συνέλευση στις 14 Ιούλη.

Χρύσα Μπαλωμένου

ΑΚΡΟΠΟΛΗ

Ούτε το καλοκαίρι δεν σταματούν οι απεργίες κόντρα στην κυβέρνηση Καραμανλή. Τετραήμερη απεργία από τις 21 Ιούλη εώς και τις 24 Ιούλη έχει προκηρύξει η Πανελλήνια Ένωση Υπαλλήλων Φύλαξης με αποτέλεσμα να μείνει κλειστή η Ακρόπολη καθώς και μία σειρά αρχαιολογικού χώροι. Το ίδιο έγινε και το το περασμένο Σαββατοκύριακο όπου οι φύλακες είχαν προκηρύξει 48ωρη απεργία, η οποία είχε τεράστια επιτυχία. Από τα ξημερώματα του Σαββάτου στην Ακρόπολη υπήρχε απεργιακή συγκέντρωση μόνιμων και συμβασιούχων για να περιφρουρηθεί η απεργία.

Ο Βουλγαράκης σε συνεργασία με τη ΔΑΚΕ προσπάθησαν ανοιχτά να σπάσουν την απεργία. Σύμφωνα με καταγγελίες η ηγεσία του ΥΠ.ΠΟ. κυκλοφόρησε εσωτερικό έγγραφο με το οποίο δίνονταν η εντολή στους προϊσταμένους να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα για το σπάσιμο της απεργίας πχ μεταφορά απεργοσπαστών από άλλους αρχαιολογικούς χώρους στην Ακρόπολη».

Τα κύρια αιτήματα της απεργίας είναι η αύξηση της αποζημίωσης που παίρνουν οι φύλακες όταν εργάζονται το σαββατοκύριακο, αντί για υπερωρίες ώστε να φτάσει στο ποσό του ημερομίσθιου καθώς, η αυξηση του επιδόματος των νυχτοφυλάκων και η μετατροπή σε αορίστου χρόνου όλων των συμβασιούχων.

ΑΤΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Η συνέλευση των εργαζόμενων του Αττικού, 3η στη σειρά για να επιτευχθεί νόμιμη απαρτία, μετά από εισήγηση του ΔΣ αποφάσισε ότι για σήμερα προέχει η πληρωμή των υπερωριών που εκκρεμεί εδώ και μήνες. Άλλωστε μια πρώτη νίκη σημειώθηκε ήδη αφού την τελευταία βδομάδα που είχαν ανακοινωθεί οι Συνελεύσεις πληρώθηκε επιτέλους... ο Φλεβάρης.

Έτσι το προεδρείο του Σωματείου θα έχει αύριο συναντήσεις με τη ΔΥΠΕ και το υπουργείο αλλά από την Τετάρτη 19/7 προχωράμε σε συνεχόμενες στάσεις εργασίας 7 με 9 πμ και Γενική Συνέλευση αμέσως μετά. Κι αυτό γιατί τα προβλήματα στο νοσοκομείο προέρχονται από την πολιτική του υπουργείου που χωρίς προσωπικό θέλει να κόβει κορδέλες νέων κλινικών (τζάμπα!) και από την ανικανότητα της διοίκησης να οργανώσει την αποτελεσματική λειτουργία του νοσοκομείου. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός της διακοπής λειτουργίας του παλιού μηχανογραφικού συστήματος του νοσοκομείου χωρίς να έχει ληφθεί κανένα λογικό μέτρο για τη μετάβαση στο νέο (εκπαίδευση, τεστ, συζήτηση με τους χρήστες για τις ανάγκες που θα έπρεπε να καλύπτει) με αποτέλεσμα φοβερή γραφειοκρατική ταλαιπωρία (ουρές για τις εξετάσεις) για τους ασθενείς και οργή από τους εργαζόμενους που δεν μπορούν να δουλέψουν και να εξυπηρετήσουν και ακούνε και τα βρισίδια για το νοσοκομείο (μερικοί μιλάνε και για ύποπτους «φωτογραφικούς» διαγωνισμούς μετά από προσωπικές επιλογές του διοικητή..).

Στη συνέλευση πολλοί ήταν αυτοί που συμφώνησαν ότι όλα θα έπρεπε να μπουν στις διεκδικήσεις μας αλλά συμφώνησαν ότι θα γίνει αυτό από την Τετάρτη, στη νέα ΓΣ.

Σπύρος Στάικος

εργατικη αλληλεγγυη

Τρίτη 17 Ιούλη, οι εργάτες της Ζώνης διαδηλώνουν στο κέντρο του Πειραιά

Οι νεκροί στο Πέραμα δεν είναι "ατυχήματα" είναι ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ!

«Οχι άλλο αίμα εργατών στο βωμό του κέρδους των εργοδοτών» φώναξαν εκατοντάδες εργαζόμενοι της Ζώνης Περάματος στην απεργιακή συγκέντρωση που κάλεσαν τα σωματεία της Ζώνης και το Σωματείο Μετάλλου Πειραιά, την Τρίτη 17 Ιούλη σε απάντηση του προμελετημένου εγκλήματος - «ατυχήματος» που έγινε την προηγούμενη ημέρα στο Πέραμα, όπου δύο εργάτες βρήκαν τραγικό θάνατο.

Την Δευτέρα 16 Ιούλη γύρω στις 10 το πρωί έγινε έκρηξη στο γκαζάδικο «Ailsa Craig», το οποίο έχει σημαία Παναμά και ανήκει στην εταιρεία World Carriers Corporation ελληνικών συμφερόντων. Εκείνη την ώρα δύο εργάτες, ένας 25χρονος και ένας 60 χρόνος, βρίσκονταν σε δεξαμενή του πλοίου. Η δεξαμενή ήταν γκαζωμένη και σύμφωνα με τους κανονισμούς έπρεπε πρώτα να εκτελεστούν εργασίες καθαρισμού της δεξαμενής από τα επικίνδυνα αέρια και στη συνέχεια να γίνουν οι οποιεσδήποτε επισκευές. Τέτοια έγκριση, για "Gaz Free" είχε δοθεί, αλλά όπως αποδείχθηκε ήταν πέτσινη.

Παρόλα αυτά οι δύο εργάτες στάλθηκαν από τον εργολάβο για να εκτελέσουν σωληνουργικές εργασίες. Το αποτέλεσμα ήταν να γίνει έκρηξη και στη συνέχεια πυρκαγιά. Ο ένας εργάτης πέθανε από ασφυξία και ο άλλος βρέθηκε σφηνωμένος στο αμπάρι του πλοίου. Μόνο από καθαρή τύχη δεν θρηνήσαμε και άλλα θύματα αφού την ίδια ώρα πάνω στο πλοίο υπήρχαν δεκάδες άλλοι και το πλοίο δεν διέθετε πυροσβεστικά μέσα για να σβηστεί άμεσα η φωτιά, ούτε βέβαια φιάλες οξυγόνου.

Η απάντηση ήταν να προκηρυχθεί αμέσως 24ωρη απεργία για όλα τα σωματεία της Ζώνης και συγκέντρωση στις 11 το πρωί στον ΗΣΑΠ του Πειραιά και από κει πορεία στο υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Ο πρόεδρος του συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά **Σωτήρης Πουλικόγιαννης** είπε στην ομιλία του στη διάρκεια της συγκέντρωσης: *«Τα σωματεία μας είχαν πριν από έναν ακριβώς μήνα, όταν είχε γίνει ένα ακόμα ατύχημα, καταγγείλει τη μη τήρηση των συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας στη Ζώνη Περάματος. Είχαμε προειδοποιήσει ότι η Ζώνη Περάματος θα μετατραπεί σε κρεματόριο.*

Εντατικοποίηση

Αν συνεχιστεί η προσπάθεια των εργοδοτών για εντατικοποίηση της δουλειάς και για αύξηση της παραγωγικότητας τότε είναι σίγουρο ότι θα θρηνήσουμε και άλλα θύματα. Τα ναύλα για τα πλοία έχουν ανέβει σε μυθικά ύψη και αυτό σημαίνει ότι έστω και μία μέρα παραπάνω να μείνει το πλοίο στη Ναυπηγοεπισκευστική Ζώνη τότε χάνουν εκατομμύρια. Γι' αυτό πιέζουν η δουλειά να γίνει άρπα κόλα.

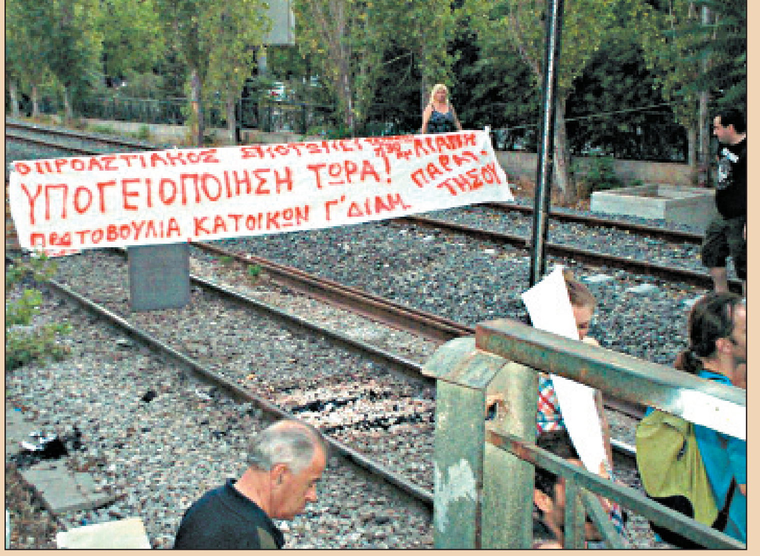
Αυτό που γίνεται στη Ζώνη είναι ένα διαρκές έγκλημα. Ζητάμε μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Η προηγούμενη κυβέρνηση μετά από τις δυναμικές κινητοποιήσεις μας ψήφισε νόμο για το Μητρώο των επιχειρήσεων της Ζώνης, όμως σκόπιμα τον άφησε ανενεργό και η κυβέρνηση της ΝΔ τον κατήργησε για να ψηφίσει ένα νέο υπέρ των εφοπλιστών. Ζητάμε να υπάρχει μηχανισμός επανελέγχου GAZ FREE. Ζητάμε έναν τεχνικό ασφαλείας ανά πλοίο. Εναν για κάθε 100 εργαζόμενους. Ζητάμε στελέχωση των πενταμελών επιτροπών ελέγχου με ναυπηγούς και κατάλληλους χημικούς που να κάνουν ελέγχους σε όλες τις βάρδιες και τα σαββατοκύριακα. Απαντάμε με αγώνες και όχι με κλάματα».

«Και 'γώ σωληνάς είμαι, όπως τα παιδιά που χάθηκαν και δουλεύω 17 χρόνια στο Πέραμα», μας είπε ο **Βλάσης**. *«Είναι έγκλημα αυτό που έγινε. Οι εργοδότες υπογράφουν χαρτιά πυρασφάλειας χωρίς να υπάρχουν μέτρα προστασίας. Οι εφοπλιστές πιέζουν τους εργολάβους να βγει γρήγορα η δουλειά και αυτοί πιέζουν εμάς. Οχι μόνο μέτρα ασφαλείας δεν υπάρχουν αλλά ακόμα και άμα ζητήσεις σαν εργαζόμενος παπούτσια ή φόρμα για τη δουλειά την άλλη μέρα θα σου πουν δεν έχει δουλειά. Πιστεύω ότι μετά και από αυτό το έγκλημα πρέπει να απαντήσουμε, να βγει απεργία και να κλείσει όλο το λιμάνι».*

«Οι εργοδότες προς όφελος της τσέπης τους και των κερδών τους δεν τηρούν τους όρους ασφαλείας, παραποιούν τα πιστοποιητικά, αναγκάζουν τον εργαζόμενο να μην τηρεί τους κανόνες ασφαλείας και να θέτει σε κίνδυνο τη ζωή του. Και όλα αυτά για να τα οικονομήσει ο κάθε δολοφόνος εργολάβος», μας είπε ο **Βασίλης** που εργάζεται στις επισκευές πλοίων. *«Ακόμα και μερικοί σωστοί εργολάβοι να υπάρχουν ο ανταγωνισμός και αυτούς τους λίγους προσπαθεί να τους εκμηδενίσει.*

Τα συνδικάτα πρέπει να απαντήσουν με ενότητα και πάλη. Πρέπει ο κόσμος σιγά σιγά να αρχίσει να συσπειρώνεται, γιατί η κυβέρνηση ετοιμάζει μεγάλες «μεταρρυθμίσεις» όπως μας λένε, αλλά δεν πρέπει να τις αφήσουμε να περάσουν. Πρέπει να βγει μία δυνατή απεργία να κλείσουν τα πάντα. Οπως έκαναν οι εργαζόμενοι στη Γαλλία με το όχι το Ευρωσύνταγμα και το ασφαλιστικό και νίκησαν».

Οι εργάτες της Ναυπηγοεπισκευστικής Ζώνης έδωσαν μία πρώτη απάντηση. Ομως χρειάζεται να δοθεί συνέχεια. Χρειάζεται να συνεχίσουν, κλιμακώνοντας τις απεργιακές κινητοποιήσεις και να βάλουν έτσι την πίεση σε όλα τα σωματεία του Πειραιά, στους ναυτεργάτες, στους λιμενεργάτες, στο Εργατικό Κέντρο για μία κοινή πανεργατική απάντηση ενάντια στην ασυδοσία των εφοπλιστών και τη συνενοχή της κυβέρνησης της ΝΔ, απαιτώντας να τιμωρηθούν οι ένοχοι και να παρθούν ουσιαστικά μέτρα ασφαλείας για τους εργαζόμενους στη Ζώνη Περάματος.

Οργή και για τα "ατυχήματα" σε ΟΣΕ-ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟ

βλέπε σελ. 14